

NHỮNG HỒ NƯỚC RẠN NỨT

Xin chúng ta hãy cầu nguyện. Lạy Chúa, bây giờ chúng con tin. Chúng con tin nơi Con Đức Chúa Trời, và, qua điều này, chúng con tiếp nhận Sự sống Đời đời qua Ngài. Giờ này chúng con nhóm nhau lại, chiều nay, hay tối hôm nay, cho buổi nhóm khác, tin cậy Ngài vì Sự điệp và vì những gì Ngài sẽ phán với chúng con tối hôm nay. Chúng con tin Ngài, Chúa ôi, và chúng con trông đợi Ngài. Và Ngài phán, “Ai trông đợi Chúa thì chắc được sức mới; cất cánh bay cao như chim ưng.” Và chúng con cầu xin, Chúa ôi, để Ngài sẽ ban cho chúng con Năng lực gia tăng không ngừng, tối nay, như chúng con chờ đợi nơi Ngài.

² Chúng con cảm ơn Chúa vì những người này, và vì những gì họ có ý nghĩa đối với Chúa và những gì họ có ý nghĩa với con. Con cảm ơn Cha về điều đó, Cha ôi. Họ là những viên ngọc quý của Cha. Và con cầu xin, Chúa ôi, để tối nay, hầu cho Ngài sẽ bày tỏ chính Chúa, với họ, trong cách mà họ có nhu cầu. Nếu có người nào ốm đau ở đây, xin cho họ được chữa lành. Nếu người nào có sự gì nghi ngờ trong tâm trí, xin xóa sạch nó, Chúa ôi. Và chỉ ban cho chúng con sự Hiện diện Ngài và ơn phước Ngài, bởi vì chúng con cần chúng, Chúa ôi. Chúa là mọi điều cần nhu của chúng con. Và, không có Chúa, chúng con chẳng làm chi được.

³ Chúng con cầu xin Chúa nhậm lấy lời tạ ơn của chúng con vì tất cả những gì Ngài đã làm. Nhon Danh Chúa Jêsus Christ chúng con trông chờ ơn phước Ngài. A-men.

Xin mời anh chị em ngồi.

⁴ Và, ồ, trời thật—mát hơn một chút tối Chúa nhật này, ở trong đây, so với tối Chúa nhật vừa rồi. Chúng ta rất biết ơn với những anh em của chúng ta những người đã làm việc rất trung tín để có được buổi nhóm này. Tôi biết được hai hay ba người trong họ. Anh Mike Egan, như tôi thấy phía sau đó, và tôi...Anh Mike, và Anh Sothmann, Anh (tôi nghĩ là) Roy Roberson, và Anh Wood, cùng tất cả những người khác, họ đã ở dưới đây đổ mồ hôi, cố

gắng sắp xếp buổi nhóm để chúng ta có Sứ điệp này bây giờ, hay ngày hôm nay. Vì thế, chúng ta rất biết ơn.

5 Bây giờ, sáng Chúa nhật tới, ý Chúa, tôi muốn tổ chức một buổi nhóm cầu nguyện chữa lành cho người đau. Và chúng ta sẽ chỉ rõ thì giờ cho một buổi nhóm chữa lành, nếu Chúa cho phép.

6 Tôi để ý, sáng hôm nay, có một đồng khăn tay ở đây. Tôi đã cầu nguyện cho chúng. Và tôi, trong lúc chúng ta cầu nguyện và hát, tôi đã cầu nguyện cho những chiếc khăn này; và rồi có nhiều hơn nữa ở đây tối nay. Vì vậy, chúng—chúng ta tin rằng Chúa chữa lành người đau. Cho nên rất nhiều lời làm chứng tuyệt vời về sự chữa lành giữa chúng ta, và khắp thế giới, và chúng ta thật biết ơn vì điều này.

7 Và tôi nghĩ, Chúa nhật đến, tôi phải đi xa trong một thời gian ngắn, và chúng ta đã tổ chức rất nhiều cho việc giảng dạy và về Sứ điệp, mà tôi nghĩ chắc hẳn là điều tốt nếu chúng ta có một—một buổi nhóm chữa lành, cầu nguyện cho người đau. Và chúng ta tin rằng Chúa sẽ ban cho chúng ta một thì giờ tuyệt vời.

8 Bây giờ, nhiều người trong anh chị em phải lái xe hàng dặm để đến đây tối nay. Vì vậy tôi đã nói chuyện với các nhóm người ở—ở Quán ăn Blue Boar, chỗ tôi ăn tối, ngày hôm nay. Nhiều người tốt, tôi có bắt tay và nói chuyện với họ, những người tôi chưa hề gặp trước đây, đến đây với hội thánh. Tôi rất biết ơn những người bạn như vậy, và tôi muốn gửi lời cảm ơn đến mỗi một người trong các bạn. Một số người đã nhặt quả mâm xôi, và mang đến cho chúng tôi. Và một người mang cho chúng ta một xô nước si-rô, hay nước ép trái cây, tôi nghĩ là vậy, và—và những thứ như vậy. Anh chị em không biết điều đó có ý nghĩa gì. Và một buổi sáng, tôi đi vào đi ra ngôi nhà, thỉnh thoảng có...

9 Buổi sáng nọ có một anh em đang ở trong tình trạng rất bi đát, không có áo quần và thứ gì cả, muốn tôi đi kiếm cho anh ta một ít áo quần. Tôi đi ra, và suýt vấp chân vì một xô quả mâm xôi đang đặt ở đó. Tôi nói, “Anh đã mang đến những quả mâm xôi này phải không?”

10 Và anh ta trả lời, “Không, tôi không hề biết việc đó. Tôi đã ở đây trước khi trời sáng, và chúng được đặt ở đây rồi.” Và chính

là Anh Ruddell tốt bụng đã mang chúng đến cho tôi. Và, vì thế, qua những việc ấy tôi thật biết ơn.

¹¹ Billy Paul vừa nhắc tôi, trước đây một lát, rằng giữa hội chúng này tối nay, họ sẽ lấy tiền dâng, dành cho tôi. Tôi—tôi cảm ơn anh chị em về điều đó. Tôi không muốn anh chị em làm thế. Tôi—tôi thật sự biết ơn về những nỗ lực của anh chị em, và vân vân, nhưng điều đó không cần thiết. Và, nhưng, xin Chúa ban phước trên anh chị em. Anh chị em biết, anh chị em biết, Kinh Thánh dạy, “Hễ các người đã làm việc đó cho một người hèn mọn nhất trong những người này, ấy là đã làm cho chính mình Ta vậy.”

¹² Vậy thì, tôi hầu như đã giảng cho anh chị em, về Sự điệp, rất thẳng thắn. Và tôi...Một số người có lẽ bị ấn tượng rằng—rằng tôi nghĩ Chúa Jêsus sẽ đến vào buổi sáng hay là buổi tối nay. Tôi biết. Vậy thì, tôi không nói khi nào Ngài sẽ đến. Và, thêm nữa, Ngài có thể không đến trong tuần tới, và điều đó có thể là sang năm, có thể là mười năm nữa. Tôi không biết khi nào Ngài đến. Nhưng, có một điều tôi muốn...anh chị em nên luôn nhớ trong trí mình rằng, anh chị em luôn sẵn sàng từng phút hay từng giờ. Hiểu không? Để mà, nếu Ngài không đến trong ngày hôm nay, thì Ngài có thể ở đây ngày mai. Vì thế cứ giữ điều đó trong tâm trí, rằng Ngài đang đến.

¹³ Và tôi không biết giờ nào là giờ chót của mình còn sống trong thế gian này, cũng không ai trong chúng ta biết. Và không một ai trong chúng ta biết khi nào Ngài sẽ đến. Thậm chí Ngài cũng không biết, chính Ngài, bằng Lời của Chính Ngài; Ngài phán, “Chỉ có, Cha, mới biết khi nào Ngài sẽ tái lâm; ngay cả Con cũng không biết khi nào Ngài sẽ đến.” Chính là khi Đức Chúa Trời sai Ngài xuống thế gian cho chúng ta lần nữa. Nhưng chúng ta đang trông chờ sự Tái lâm của Ngài. Và nếu Ngài không tái lâm trong thời đại của chúng ta, thì Ngài có thể đến trong thế hệ kế tiếp; nếu Ngài không đến lần này, thì Ngài sẽ đến lần sau. Nhưng, đối với tôi, tôi có thể thấy hầu như không còn thì giờ nữa. Tôi thật sự...Với tôi, điều đó có thể xảy ra bất cứ phút nào. Bây giờ, điều đó không có nghĩa...Điều đó không có nghĩa, lúc này, để anh chị em sẽ thấy các

tùng trời thay đổi và mọi...Không phải tôi đang nói về việc Đến đó. Tôi đang nói về sự Cất lên.

¹⁴ Hãy xem, sự Đến của Ngài trong ba lần. Ngài đến trong ba danh xưng của con. Ngài đến trong ba hiệp một: Cha, Con, Thánh Linh. Thấy đó, tất cả đều cùng một Đấng Christ, cùng một Đức Chúa Trời, luôn mọi lúc. Bây giờ, chúng ta biết rằng Ngài đến để mang đến ba công tác ân điển: sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-tem bằng Thánh Linh. Mọi sự, trong Chúa Trời, được hoàn hảo trong ba điều đó.

¹⁵ Và vì vậy Ngài đến, lần đầu tiên, để mua chuộc Nàng Dâu của Ngài. Ngài đến, lần thứ hai, như sự Cất lên, để đem Nàng Dâu của Ngài đi. Ngài đến, lần thứ ba, cùng với Nàng Dâu của Ngài, Vua và Hoàng Hậu; sau đó, đó là khi nhiều người đang mong đợi sự Tái lâm.

Nhưng khi Ngài đến lần này, hầu như không ai biết ngoài những kẻ sẵn sàng sẽ biết khi Ngài đến. Sẽ đúng là có sự vắng mặt của nhiều người. Họ sẽ không biết điều gì đã xảy ra với họ. Họ sẽ được cất đi, trong khoảnh khắc, và rằng họ hoàn toàn bị mất tích. “Bị thay đổi trong khoảnh khắc, trong nháy mắt.” Vì vậy cứ sẵn sàng cho điều đó. Thật là kinh hoàng buổi sáng nào đó mất đi một người thân yêu, không ai có thể tìm thấy họ được. Sẽ chẳng quá tệ để biết nó đã xảy ra rồi mà bạn lại bỏ lỡ sao? Vậy cứ giữ điều đó trước mặt Chúa.

¹⁶ Bây giờ, tuần tới, ý Chúa, thứ Hai tới, từ tuần này từ thứ Hai này, nếu Chúa muốn, tôi sẽ đưa cả gia đình tôi trở về Arizona để bọn trẻ đi học, rồi tôi—tôi sẽ quay lại.

¹⁷ Vậy thì, tôi không ở lại đó...Tôi không có buổi nhóm nào ở đó. Tôi hầu như không ở Arizona. Tôi đi đến một nơi khác. Tôi đem vợ tôi đi ra đó, thứ Hai tuần đến. Rồi tôi về lại đây. Tôi dự định sẽ rời ở đây đi đến British Columbia. Tôi trở lại với Colorado. Tôi sẽ về Arizona vào một ngày nào đó gần lễ Giáng sinh, chỉ trong vài phút, khá lâu để...có lẽ mất hai hay ba ngày, đem cả gia đình cùng đi, trở về đây suốt kỳ lễ Giáng sinh, nếu Chúa cho, tôi sẽ có sự hầu việc suốt tuần lễ năm mới ở đây.

¹⁸ Vậy thì tôi ở đây, thật ra, nhiều hơn. Tôi ở đây lâu hơn gấp mười lần tôi ở nơi khác, vì chúng tôi không có hội thánh nào hay buổi nhóm nào ở đó cả, chúng tôi không có gì ở ngoài đó, vì vậy, trong cách của buổi nhóm hội thánh. Đó là một điều tệ hại về điều ấy. Tôi không tìm thấy nơi nào để đưa các con tôi đến để nghe những Sứ điệp này, như con cái của anh chị em đến nghe ở đây, và—và vì vậy đó là một khiếm khuyết của chúng tôi. Nhưng hết thấy chúng đều khỏe mạnh hơn. Trời khô, nóng bức, khí hậu khô, nhưng hết thấy chúng dường như khỏe mạnh hơn. Tôi không ở đây lâu để biết liệu chúng khỏe hay không. Tôi, tôi sẽ đi nơi khác, và tôi—tôi—tôi nghĩ tôi được sinh ra là một người đi đây đó.

¹⁹ Vợ tôi gọi tôi...Tôi biết cô ấy có mặt ở đây, vì thế tôi sẽ hiểu điều này sau buổi nhóm, hết thấy anh chị em đều biết. Gọi tôi là, cơn gió đang di chuyển, hay cơn gió không ngừng nghỉ, hay là bất cứ—bất cứ cái gì khác, anh em biết không, cát chảy? Hay, tôi luôn luôn di chuyển, nói cách khác. Và tôi cưới vợ đến nay, đã ngót hai mươi hai năm, và tôi, đôi khi, tôi nghĩ tôi như một người khách lạ trong nhà, bởi vì tôi phải đi luôn.

Nhưng tôi đang trông đợi thời gian mà khi chúng ta sẽ được định cư ở Quê nhà ngày nào đó. Nhưng bây giờ cuộc chiến vẫn còn tiếp diễn, vì vậy chúng ta hãy cầu nguyện.

²⁰ Đừng quên, sáng Chúa nhật tuần đến, Chúa cho phép, thì hãy dẫn những người đau ốm và bệnh tật đến. Hãy đến sớm, và tìm chỗ ngồi, và có thể sẽ có một nhóm người được cầu nguyện cho. Chúng ta sẽ phải phát ra các thẻ cầu nguyện. Nếu không đủ, thì chúng tôi sẽ không phát ra thẻ cầu nguyện, chỉ đủ hình thành một hàng nhỏ như hai đến ba mươi mấy người, hay điều gì đó. Nhưng chúng ta—chúng ta có thể sẽ phát thẻ cầu nguyện ra, vậy chúng ta sẽ có thể làm việc đó khoảng một tiếng đồng hồ trước buổi nhóm thường lệ, mà tôi nghĩ đưa lên...Khoảng tám giờ, tám hay tám giờ ba mươi, họ sẽ phát ra thẻ cầu nguyện; mở cửa nhà thờ, phát thẻ cầu nguyện vào sáng Chúa nhật sắp đến. Và rồi tin chắc là ở đây dành cho các bạn...Mang theo người thân của mình đến, đưa họ vào trong đó. Thời tiết sẽ tốt và mát khi ngồi trong

nhà thờ, nếu họ đau, và chúng tôi sẽ làm mọi việc có thể làm để cầu nguyện cho họ.

21 Cảm ơn các bạn, một lần nữa, về món tiền dâng yêu thương.

22 Và bây giờ chúng ta sẽ đọc một số Lời Chúa, tối nay, và sẵn sàng cho sự kiện này về sự Hiện diện Ngài lần nữa để mang chúng ta đến với Lời Ngài. Bây giờ, chúng ta biết mình có thể đọc một phân đoạn, nhưng Chúa phải bày tỏ nội dung. Hiểu không? Chúng ta có thể lấy một phân đoạn, nhưng Đức Chúa Trời phải bày tỏ nội dung. Và trong khi anh chị em đang giở ra bây giờ trong Sách Giê-rê-mi, chương thứ 2...

23 Tôi muốn nói rằng tôi rất vui mừng khi thấy, có mặt với chúng ta, Anh Lee Vayle, một anh em rất yêu quý trong Chúa. Và tôi nghĩ ở đây, người anh em này, tôi không thể nghĩ ra tên của anh ấy, Anh Willard Crase. Và tôi thấy các anh em từ Arkansas, Anh John và những người khác, từ vùng lân cận Poplar Bluff, và Anh Blair. Và, ồ, Anh Jacson, Anh Ruddell, và rất nhiều người mà tôi—tôi thật sự không thể...Ước gì tôi có thể kể hết tên mọi người, nhưng tôi thật sự không thể làm điều đó, và anh em hiểu. Anh Ben Bryant, tôi thấy anh ấy ngồi ở đây; anh luôn là góc a-men của tôi trong khi tôi...Nhờ giọng nói của anh ấy mà mọi người biết Ben. Ủ-m.

24 Chúng tôi, lần nọ ở California, tôi đang giảng một Sứ điệp cho nhóm những người Báp-tít trong thung lũng. Ở đó họ dựng một cái trại lớn, và nhiều người hầu như thuộc về Báp-tít quý tộc. Tôi không nghe một tiếng “a-men” từ bất cứ nơi nào; các bạn biết đấy, một số phụ nữ sợ làm nhòe lớp son phấn trên mặt. Và rồi, điều đầu tiên anh em biết, tôi thấy một đôi chân gần như *thế*, đi trên không, và hai bàn tay to, và một mái tóc đen lác lác ở đó, la lớn, “A-men,” la lên như thế. Và tôi nhìn xuống dưới, tôi nói, “Ben, anh từ đâu đến đây vậy?” Anh ấy thật sự trở thành người “a-men.”

25 Tôi thấy vợ anh nhìn sang anh, một chút. Ồ, anh ấy đang mất đi một ít tóc đen, nhưng không sao, anh em biết đấy. Đừng lo ngại về điều đó. Mái tóc tôi, cũng vậy, cách đây một thời gian dài.

Vậy, bây giờ, đừng quên cầu nguyện.

26 Bây giờ trong lúc chúng ta bước vào sự thờ phượng với lòng thành thật, nên nhớ, nếu chúng ta đọc Lời này, thì Chúa sẽ chúc phước trên Lời Ngài. “Nó không trở về với Ngài một cách luống nhưng, nhưng Nó hoàn tất cho mục đích của Nó.” Và tôi biết, trong việc đọc Lời, tôi luôn luôn đứng. Khi tôi đọc Lời, Đức Chúa Trời sẽ tôn cao Lời Ngài.

27 Bây giờ chúng ta hãy đứng lên trong sự tôn kính với Lời Ngài. Giê-rê-mi, chương 2, câu thứ 12 và 13 của Giê-rê-mi 2.

Hỡi các từng, Ô...trời, hãy lấy làm lạ, về sự này, hãy kinh hãi gớm ghê, hãy rất tiêu điều, CHÚA phán.

Vì dân Ta đã làm hai điều ác: Chúng nó đã lìa bỏ Ta, là nguồn nước sống, mà tự đào lấy hồ; Thật, hồ nứt ra, không thể...không chứa nước được.

Chúng ta hãy cúi đầu giờ này.

28 Lay Chúa kính yêu, Lời Ngài đã được đọc. Và chúng con cầu nguyện để Chúa sẽ tôn cao Lời đó, và ban cho chúng con tối nay lời ví dụ hay sự ẩn dụ của Nó; khi chúng con thấy những ngày trôi qua, Y-sơ-ra-ên, như tấm gương, như Kinh Thánh dạy chúng con để chúng con có thể thấy những gì Ngài đã làm cho họ khi họ vâng theo Lời, thấy những gì Ngài đã làm cho họ khi họ không vâng theo Lời, và học biết chúng con phải làm điều gì. Vì vậy, chúng con cầu xin Chúa sẽ phán với chúng con tối nay trong một cách rất đặc biệt, hầu cho chúng con có thể biết cách phải cư xử thế nào trong thời đại này, mà chúng con đã học hỏi sáng nay để chúng con sống. Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin mời ngồi.

29 Tối hôm nay tôi muốn nói về đề tài, chỉ trong một—một thời gian ngắn: *Những Hồ Nước Rạn Nứt*.

30 Dân Y-sơ-ra-ên đã làm hai điều ác lớn. Đức Chúa Trời nói họ đã quay bỏ Ngài, là Nguồn Sống, và tự đào lấy hồ để uống. Vậy thì, đó là điều gì đó.

31 Lý do tôi nghĩ về đề tài này là vì điều đó cũng tương tự với những gì tôi đã giảng sáng nay, về thời đại mà chúng ta đang sống, và Cứu cánh mà chúng ta đang đấu tranh cho.

³² Chúng ta hãy nhìn Y-sơ-ra-ên như tấm gương, mà, những gì Đức Chúa Trời đã có, Ngài phải luôn luôn giống y như vậy. Và có một điều duy nhất mà Đức Chúa Trời đã từng tôn cao, đó là, đường lối Ngài mà Ngài đã sắm sẵn cho dân sự. Và khi họ đã đi ra khỏi con đường ấy, thì Đức Chúa Trời bị ô danh, và Chúa làm cho dân sự đau khổ vì đi ra khỏi những gì Ngài bảo họ làm, cho dù nó là gì đi nữa.

Ngài thậm chí ban cho họ luật pháp, “Chớ rờ, chớ nắm, chớ nếm.” Không chỉ vì điều ác về làm điều đó, nhưng điều ác của sự bất tuân điều Ngài đã phán bảo làm. Và luôn luôn không thể là luật pháp mà không có sự hình phạt. Bởi vì, nếu không có hình phạt, thì, luật pháp đó ra vô hiệu. Luật pháp!

³³ Bây giờ, chúng ta thấy, những gì họ đã làm ngày trước thì dường như tương tự ngày hôm nay chúng ta đang làm, những gì giáo hội người ta đang làm.

³⁴ Bây giờ chúng ta thấy một điều lạ ở đây. Có thể là lạ đối với một số người, khi Ngài phán, “Các ngươi đã, họ đã, tự đào cho mình những cái hồ, những cái hồ rạn nứt.” Vậy thì, có lẽ một số người trong anh chị em không biết cái hồ là gì. Bao nhiêu người biết cái hồ là gì?Ồ, hầu hết anh chị em biết. Nếu như được lớn lên từ một nông trại, thì anh chị em biết cái hồ là gì. Tôi nhớ tôi đã uống nước bị nhiễm khuẩn từ một cái hồ, để—để biết một—một cái hồ là gì.

Giảng ở vùng quê nơi mà, trong một lùm cây rậm rạp, nơi người ta đặt một cái máng lớn của hồ nước ở đó, để hứng nước—nước mưa chảy vào hồ, các bạn biết, và nó hầu như đã khá cũ. Và—và rồi những con bọ gậy, vào ban đêm, sẽ vào trong đó. Và vì vậy tôi biết nước hồ là gì.

³⁵ Một—một cái hồ là một—một nơi, cái mà người ta đào trong đất, để thay thế cho cái giếng. Chỗ người ta không có giếng thì họ đào một—một cái hồ. Nói cách khác, hồ là cái bể nước do con người làm, hay cái giếng do con người làm nên trong đất, mà con người đào ra, để lấy nước, để—để dùng nó. Một số người dùng nước ở cái hồ đó để rửa, một số dùng nó để uống, và có lẽ, cách khác nhau. Tất cả nước đó đôi lúc, mà chúng ta thường lấy, đã ở trong cái hồ như vậy. Trước đây thường có cái giếng cũ anh chị

em phải quay, quay, quay, quay, quay, để lấy nước lên; phải có cái xô nhỏ để lấy nước, bơm nước ra từ hồ đó.

³⁶ Ô, chúng ta để ý một điều về cái hồ thì khác với cái giếng. Vậy thì, hồ thì sẽ cạn. Cái—cái—cái hồ không thể tự đầy được. Nó thì—thì...Nó không đáng tin cậy. Anh em không thể dựa vào nguồn nước ở hồ được. Nó tùy thuộc vào lượng mưa đổ xuống vào mùa hè hay mùa đông, bất kể là gì để...Thường thường, vào mùa đông khi có tuyết và mưa đến, thì nó chảy nước vào trong hồ đó. Và nếu hồ không lấy được nước đó, thì anh—anh em không có giọt nước nào. Tất cả—tất cả đều...cạn khô. Và nó không thể tự làm cho đầy lại được. Cái hồ cũ đó không thể tự làm đầy lại. Nó làm đầy nó từ những—những cơn mưa rơi xuống.

³⁷ Và tôi muốn anh chị em để ý một điều khác nữa về cái hồ. Thường thường, anh chị em thấy, hay cách nó có ở chỗ chúng ta, cái hồ...Thường thường chuồng súc vật thì lớn khoảng gấp đôi kích cỡ của cái nhà, và người ta dẫn nước từ nó, chảy tới cái hồ. Tôi còn nhớ cái hồ cũ ở ngoài đó, khi có...khi ống—ống thoát nước cũng chảy vào đó, từ chuồng súc vật. Nó được đổ đầy từ chuồng súc vật.

Vậy thì nước được mang đến từ mái chuồng súc vật; nơi mà, tất cả thú vật bước qua lại ở sân súc vật đó, và mọi thứ dơ dáy của sân nhà kho ở trên mái nhà, vào mùa khô. Và rồi nước mưa đến rửa sạch nó xuống khỏi mái nhà, cuốn chúng đi hết vào trong cái máng do con người làm, chảy vào trong máng xối do con người làm ra, rồi chảy vào cái hồ do con người làm. Và nếu không phải là những người bừa bộn, tôi không biết anh chị em lấy cái gì, khi có cái hồ đó. Vâng, thưa quý vị! Nó do con người làm hết, và thật bẩn thỉu hết sức.

³⁸ Anh chị em biết, chúng ta thường gọi...Chúng ta có một tấm màng lọc. Anh chị em từng biết đó là cái gì chưa? Phải đặt tấm màng lọc đó lên nó, để chặn lại tất cả con bọ và mọi cái rác rưởi trên mái—mái chuồng súc vật, và tất cả chung quanh nơi đó, và đổ ra từ nơi này qua nơi khác, vào trong hồ. Và chúng ta thường đặt một—một tấm lọc trên nó, để lọc tất cả—cặn bã và những thứ mà chúng ta có thể. Dĩ nhiên, nó không thể lọc được cái thật nhớp, nó chỉ có thể ngăn được xác những con trùng con bọ lớn

chảy xuống và rơi vào đó. Con bọ có thể rơi vào đó, nhưng chất dịch của chúng tiếp tục hòa vào trong dòng nước. Vì thế, anh—anh chị em thật sự có một thứ bẩn thỉu khi có cái hồ cũ dơ bẩn.

³⁹ Trong vài ngày, anh chị em để nước đó lắng đọng, và nó trở nên ứ đọng. Các bạn để nước đọng lại trong hồ, nó trở nên ứ đọng. Và nó đầy những—những ếch nhái, thằn lằn, rắn rít. Và chúng ta thường gọi nó là “con bọ gậy,” nhỏ xíu...Tôi không biết...Chúng không phải là vật ký sinh, chúng là...Tôi không thể, tôi không biết anh chị em gọi chúng là gì. Nhưng vật bé tí đi vào trong nước, mà—mà chúng ta gọi là con bọ gậy. Anh chị em biết nó là gì. Bao nhiêu người biết tôi đang nói về điều gì? Ô, sao, chắc chắn, tất cả anh chị em ở miền quê đều biết. Hiểu được mọi tình trạng tù hãm, và rồi những kẻ ưa thích tình trạng tù hãm này đến với nó. Nó thật sự như vậy, bởi vì nó bị tù đọng. Và vì bị ứ đọng, nó kéo con vật mà thích bị ứ đọng vào đó.

⁴⁰ Và điều đó giống tình trạng chung của các giáo hội chúng ta ngày nay rất nhiều. Tôi nghĩ rằng chúng ta đã lìa bỏ...Một trong những tội lỗi lớn nhất mà giáo hội ngày nay đã làm, giống như Y-sơ-ra-ên lúc đó, nó đã lìa bỏ Ngài, là Nguồn Nước sống, và tự đào cho mình những cái hồ nhân tạo. Và nó trở nên chỗ trú ngụ cho mọi thứ ưa loại nước đó. Thằn lằn, ếch nhái, và tất cả các loại mầm gây bệnh ô uế, sống trong đó, bởi vì nó là một bể nước nhân tạo. Và trong bể này những thứ này ở lại, một điển hình hoàn hảo về các giáo phái chúng ta ngày hôm nay.

⁴¹ “Vậy thì,” anh chị em nói, “Anh Branham à, sao anh đánh vào những người kia mạnh thế?”

Nên đánh như vậy. Nó phải được đánh vào. Hãy chạy trốn nó, bởi vì cuối cùng nó sẽ hình thành dấu hiệu con thú. Nên nhớ, đó là Sự Thật! Đó sẽ là dấu ấn của con thú. Giáo phái sẽ dẫn ngay đến với nó. Nó có mặt ngay tại đó lúc này, để bắt ép, bằng quyền lực.

⁴² Hãy xem trong đế quốc La-mã cổ xưa. Điều đó là chính xác những gì dẫn họ đến với dấu hiệu của sự bỏ đạo. Anh chị em thấy rằng không một ai có thể mua hay bán mà không có dấu hiệu của con thú. Người ấy phải có nó.

43 Sẽ chỉ có hai hạng người trên thế gian này: những người mà đi theo Ấn chứng của Đức Chúa Trời, và những người kia có dấu hiệu của con thú. Chỉ có hai hạng đó thôi, vì vậy bạn sẽ phải chọn một trong hai hạng đó. Nó sẽ là sự bỏ đạo, một—một dấu hiệu của—của tôn giáo, tôn giáo bỏ đạo.

44 Và sẽ có hình tượng của con thú. Như chúng ta học hỏi, chúng ta thấy rằng Rô-ma đã có, hiện có, và sẽ luôn luôn có, dấu hiệu... hay là, con thú. Chính xác. Không cách nào khác để có nó. Rô-ma!

45 Và Rô-ma đã làm những gì? Đã cải đạo từ Rô-ma ngoại giáo thành Rô-ma theo giáo hoàng, và tổ chức thành một hệ thống, một hệ thống phổ quát, mà bắt ép mọi người đến với một tôn giáo nếu không thì sẽ bị giết chết.

46 Và thật là điều lạ rằng nước Hoa Kỳ này xuất hiện trong cảnh ấy, và nó giống như một chiên con. Và con chiên có hai sừng nhỏ, dân sự và những quyền lợi lễ nghi giáo hội. Và sau một thời gian ngắn, khi mà đã làm chiên con, thì chúng ta thấy rằng nó nói giống như con rồng và thực hiện mọi quyền phép con rồng vốn đã có trước nó. Và Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng chúng nói, “Chúng ta hãy làm một hình tượng cho con thú này.” Hình tượng là cái gì đó giống cái gì khác. Và chúng ta có thể thấy điều đó ngay bây giờ, trong tình trạng bội đạo của nó, giáo hội đang hình thành Hội đồng Giáo hội Thế giới, mà là hình tượng cho quyền lực của Rô-ma; và sẽ buộc tín hữu phải làm giống như Rô-ma ngoại giáo...hay Rô-ma giáo hoàng đã làm. Vì vậy, không có con đường nào khác, không có điều gì khác. Nhưng đó là Sự thật.

47 Và đó là lý do tôi đánh thức thời đại của tôi, trong thời giờ của mình, bởi vì nó phải được đánh vào. Sự kêu gọi đến, với, “Hỡi dân Ta, hãy ra khỏi nó, hầu cho các ngươi đừng dự phần tội lỗi với nó!”

48 Vậy thì, tôi ví sánh điều đó với những cái hồ nước bẩn thỉu, ô uế này. “Ngài là Nguồn Sống. Ngài là Nước hằng sống.” Nhưng con người bỏ Nguồn nước đó, mà tự đào cho họ những cái hồ chỉ có thể chứa đựng những thứ bẩn thỉu. Đó là điều duy nhất nó có thể nắm bắt được. Và đó là những gì các giáo phái ngày hôm nay làm; nó đón nhận mọi thứ đến và muốn gia nhập. Người ta muốn nhận nó vào để kiếm một ít tiền bạc, hay có thể ăn mặc

theo cách nào đó. Cho dù họ là ai, từ đâu đến, họ nhận vào, dù thế nào đi nữa.

⁴⁹ Vậy thì chúng ta thấy, lần nữa, rằng, dấu hiệu con thú này mà đã được hình thành ở đây...Nước Mỹ là số mười ba. Nó được sanh ra với mười ba lục địa. Nó có lá cờ có mười ba ngôi sao, mười ba sọc. Và nó xuất hiện ngay cả trong Khải huyền chương thứ 13. Và nước Mỹ luôn luôn có người đàn bà, tượng trưng trên đồng bạc của chúng ta. Thậm chí đầu người da đỏ Anh-diêng, trên đồng xu, là hình người đàn bà in nghiêng. Chúng ta biết điều đó, biết lịch sử của nó. Mọi thứ, Chuông Tự do, và mọi thứ khác, sự tự do...Tượng Nữ thần Tự do là, mọi thứ, là người đàn bà. Người đàn bà; số mười ba. Thấy không? Vậy thì, thật—thật là tuyệt vời để biết những điều đó.

⁵⁰ Và bây giờ tôi tiên đoán bởi sự bày tỏ từ Đức Chúa Trời, hay một Khải tượng vào năm 1933, rằng bảy điều sẽ xảy ra trước giờ tận thế. Và rằng, một trong những điều đó, là, “Mussolini, người mà đã trở nên kẻ độc tài lúc đó, sẽ trở nên kẻ độc tài; và ông, cũng xâm lược và đi xuống Ê-thi-ô-pi và sẽ chiếm Ê-thi-ô-pi; và Thánh Linh, nói rằng, ‘ông ta sẽ vấp ngã trên bước đường của mình.’”

⁵¹ Tôi tự hỏi liệu có người kỳ cựu nào trong đền tạm này, còn nhớ tôi nói điều đó trong Phòng sảnh Redman ở dưới đây khi chúng tôi giảng ở đó, cách đây nhiều, nhiều năm. Có người nào trong tòa nhà này, tối nay, đã xuống dưới Phòng sảnh Redman khi tôi giảng điều đó, khi họ có N.R.A. bên ngoài, trong nhiệm kỳ đầu tiên của Roosevelt không? Tôi đoán là không có ai ở đây cả. Có một người à? Vâng, vâng, một người, có một người. Vâng, Bà Wilson, tôi còn nhớ chị ấy. Vợ tôi, ngồi ở phía sau. Hai người này còn lại, của thế hệ cũ thời đó.

Đó là, khi người ta nói rằng N. R. A. này là một dấu hiệu con thú, tôi nói, “Không có điều đó; không chút nào cả. Dấu hiệu con thú không đến ở đây. Nó đến từ Rô-ma. Và điều đó không thể là dấu hiệu của con thú.”

⁵² Và bây giờ nhớ rằng những điều này đã được nói. Nói, “Adolph Hitler sẽ đến với một kết thúc đầy bí ẩn. Và ông sẽ tuyên bố chiến tranh trên nước Hoa Kỳ. Và họ sẽ xây dựng một—một—một thành trì lớn, để họ thậm chí sống trong đó. Và ngay chính

thời điểm đó dân Mỹ sẽ nhận lấy một cú đấm dữ dội, ở điều này.” Đó là phòng tuyến Siegfried, nó từng được khởi công xây dựng mười một năm trước. Và rồi đã nói rằng, “Nhưng ông ta sẽ chết; và nước Mỹ sẽ chiến thắng.”

53 Và rồi đã nói, rằng, “Có ba chủ nghĩa: Chủ nghĩa quốc xã, chủ nghĩa phát-xít, và chủ nghĩa cộng sản.” Và tôi nói, “Cả ba sẽ qui thành một trong chủ nghĩa cộng sản. Nước Nga sẽ nhận tất cả chúng làm thành một, trong chủ nghĩa cộng sản.”

54 Và tôi đã nói, “Rồi khoa học sẽ trở thành rất vĩ đại, con người sẽ trở nên rất thông minh, đến nỗi họ sẽ phát minh ra rất nhiều thứ đến nỗi họ sẽ làm ra xe ô-tô mà giống như một quả trứng, mà sẽ giống như mui xe bằng kính ở trên nó, và nó sẽ được điều khiển bằng một lực khác nào đó hơn là tay lái.” Và họ đã có xe hơi đó.

55 Và tôi đã nói, “Rồi đạo đức của phụ nữ chúng ta sẽ sa sút trong những thứ thấp kém như vậy, cho đến nỗi họ trở thành sự ô nhục cho tất cả các dân. Họ sẽ mặc y phục của đàn ông. Họ sẽ cởi y phục mình ra đến nỗi họ thật sự giống như chỉ mặc đồ lót, chỉ thế thôi. Và, cuối cùng, họ sẽ đến lúc chỉ còn mặc một chiếc lá vả.”

Và nếu các bạn để ý, trong tạp chí *Đời Sống* tháng vừa rồi, có hình người phụ nữ với những lá vả ở trên. Và đó là chiếc áo dạ hội, hay áo choàng chưa từng có, mà họ mặc về buổi tối; trong suốt, có thể thấy xuyên qua nó, những chiếc lá vả chỉ che một chỗ nào đó của cơ thể; với những bộ đồ tắm không dây, hay có dây, không dây, phía trên cùng của nó, phơi bày thân thể. Và thật những điều đó đã xảy ra!

56 Rồi tôi nói, “Tôi cũng thấy một người đàn bà đứng trong nước Hoa Kỳ, như một nữ hoàng vĩ đại hay điều gì đó. Và bà ta xinh đẹp để chiêm ngưỡng, nhưng ác độc trong lòng. Và bà làm cho đất nước, từng bước đi theo bà.”

57 Rồi tôi nói, “Cuối cùng, Ngài phán bảo tôi hãy nhìn lại phương Đông. Và, khi tôi nhìn, tôi thấy, giống như, như đã xảy ra, thế giới đã nổ tung. Và theo như tôi có thể thấy, chẳng có gì

khác ngoài những cây gậy, và—và những tảng đá đang cháy âm ỉ bị thổi bay ra từ trái đất.”

Và những điều này sẽ xảy ra trước khi tận thế. Và năm trong số bảy điều đó đã xảy ra rồi, trong ba mươi ba năm. Chúng ta ở đó đấy, trở về với kỳ cuối cùng!

58 Tôi đã nói chống lại hệ thống giáo phái ấy ngay lúc đó. Và tối nay, tôi vẫn tin rằng, nó một cái hầm chứa phân, rằng nó là một nơi mà đồ ô uế chảy vào đó. Tôi không thể tin rằng Đức Chúa Trời sẽ tiếp nhận một thứ như vậy vào trong Hội thánh của Ngài, bởi vì nó phải được sanh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời và rồi được rửa sạch trước khi có thể được gọi là của Ngài. Thân thể màu nhiệm của Đấng Christ, chúng ta phải được báp-têm trong Nó bởi phép báp-têm bằng Chúa Thánh Linh.

59 Vâng, hệ thống hồ chứa nước này chắc chắn là một ví dụ hoàn hảo về giáo phái. Một người khôn ngoan nên nhìn thấy, và không bao giờ bước chân vào nó, vì Đức Chúa Trời đã chứng minh qua các thời đại rằng Ngài chống lại nó và không bao giờ làm việc với nó. Bất cứ nhóm nào...Bất cứ lúc nào một người dấy lên với một sứ điệp, như Luther, Wesley, hay vân vân, và Smith, Calvin, và các người khác, khi họ bắt đầu sự tổ chức, thì Đức Chúa Trời đã để sự việc đó vào xó và không hề thăm viếng lại bằng sự phục hưng.

60 Hãy nhìn xuyên suốt lịch sử. Chưa hề có một lần Đức Chúa Trời từng lấy một giáo phái, làm một cuộc phục hưng từ đó, không nơi nào. Thế thì, qua lịch sử và bằng Kinh Thánh, chứng minh rằng đó là thứ ô uế trong mắt Chúa, vì vậy tôi không muốn liên quan với nó. Và đó là lý do tôi chống lại. Tôi đang cố gắng đưa dân sự ra khỏi nó.

61 Chúng ta được mời, như Y-sơ-ra-ên ngày xưa, bây giờ cũng vậy, hãy nhìn vào tấm gương của Y-sơ-ra-ên. Họ, chừng nào họ ở lại sống với Nguồn nước ấy, thì họ được ổn thỏa. Nhưng khi họ tự ý riêng đào lấy những hồ nước, những hệ thống do con người tạo nên, thì Đức Chúa Trời lia bỏ họ ngay. Ngài cũng sẽ làm như vậy với chúng ta. “Họ đã bỏ Ngài, là Nguồn Nước sống.” Đó là những lời than phiền mà Đức Chúa Trời chống lại họ. “Để làm

điều gì đó mà họ có thể nói, ‘Ngài thấy đó những gì chúng tôi đã làm!’”

⁶² Bây giờ, khi trong thời gian cuộc—cuộc hành trình của Môi-se; khi Đức Chúa Trời, bởi ân điển, đã ban cho họ một đấng tiên tri, ban cho họ một Trụ Lửa đi phía trước, chứng thực Nó bằng các dấu kỳ phép lạ. Ân điển đã sẵn sàng hết thảy mọi sự này. Y-sơ-ra-ên vẫn muốn có, thấy luật pháp. Họ khước từ ân điển, để chọn lấy luật pháp.

Đó chính xác là những gì ngày nay người ta làm. Họ khước từ Lời, để nhận lấy hệ thống giáo phái, vì trong đó họ có thể làm những gì mà họ muốn và chấp nhận điều đó. Nhưng các bạn không thể làm điều đó trong Đấng Christ! Các bạn phải được thanh tẩy và sạch sẽ, để được ở trong Đấng Christ.

⁶³ Lìa bỏ giếng phun, để dùng hệ thống nước nhân tạo hay dùng nước trong cái hồ, các bạn có thể tưởng tượng ra được người nào đó làm điều ấy không? Các bạn có thể tưởng tượng ra được tình trạng tinh thần của một người mà có thể uống giếng nước phun trong lành, lại lìa bỏ giếng đó để uống nước hồ do con người làm ra với đầy ếch nhái, thằn lằn, và bọ gậy, cùng mọi thứ khác trong đó không?

Dường như không ai làm một việc ngu ngốc như vậy, nhưng đó hoàn toàn chính xác là những gì con người ngày hôm nay đã làm. Họ lìa bỏ Lời, là Nguồn nước thật của Quyền năng và nguồn của Đức Chúa Trời, để uống nước trong những cái hồ, mà tự tay họ làm nên. Giống như họ đã làm lúc đó, thì bây giờ họ cũng làm y như vậy. Họ nói...

Ngài phán, “Chúng nó đã lìa bỏ Ta.” Ở đây Ngài phán, ở đây trong Giê-rê-mi 2:14, hay 13, thì đúng hơn. Ngài phán, “Chúng nó đã lìa bỏ Ta, là Nguồn Nước sống.”

⁶⁴ Nào, chúng ta hãy xem hồ nước là gì. Chúng ta thấy nó bắt lấy những gì trong đó. Chúng ta xem thử nó được làm nên bằng cách nào. Nó là thứ do con người làm nên để hứng nước mưa từ mái nhà dơ bẩn. Nước mưa rơi xuống, đọng trên mái nhà dơ bẩn, và nó chỉ rửa sạch rác rưởi trên mái nhà, và chảy xuống qua cái máng do con người làm ra, qua ống xối, vào trong bồn chứa

do con người làm ra. Và tất cả thứ ô uế tụ lại ở trong đó, và—và mầm gây bệnh, xác thối lẩn, ếch nhái, và các loại côn trùng của đất, như thế. Và, để ý, chúng là những con vật dơ dáy; những con bọ gậy, nước tù đọng. Con bọ gậy không thể sống ở trong nước sạch được. Nếu thế, nước ấy sẽ giết chết nó. Nó phải ở trong nơi nước đọng.

⁶⁵ Và đó cũng là cách sống của nhiều ký sinh trùng này ngày nay. Các bạn không thể nào sống được trong nguồn nước trong sạch của Đức Thánh Linh. Đó là lý do họ cứ cương quyết đấu tranh chống lại Lời, và nói rằng, “Lời đó mâu thuẫn chính Nó. Không có gì với Nó cả.” Là bởi vì họ phải có loại hồ nước ứ đọng nào đó để có thể ngụ ngụ trong đó. Đúng.

Đó cũng là cách giống như với ếch nhái, với thối lẩn, và với những con nòng nọc, và thứ như thế. Chúng phải tìm đến quanh quần đầm lầy hay nơi ao tù nước đọng, để sống, vì bản chất của chúng là phải sống trong nơi ấy. Và các bạn không thể thay đổi loài vật nào nếu các bạn không thay đổi được bản chất của nó.

Và các bạn không thể nào làm cho một người hiểu được Lời Chúa cho đến khi bản ngã xác thịt của anh ta được biến đổi; và khi nào bản chất của người ấy được thay đổi từ những gì người ấy có, để thành con của Đức Chúa Trời, thì Thánh Linh đến trong người ấy. Thánh Linh đã viết Lời của Đức Chúa Trời!

⁶⁶ Hôm nay tôi có nói chuyện với một người bạn thân của tôi, Tiến sĩ Lee Vayle, người mà có mặt bây giờ. Anh đúng là nhà thần học, và vì vậy chúng tôi thường có—có những sự thảo luận khá hay về Kinh Thánh. Anh rất thông minh.

Và anh có lần đã hỏi tôi rằng tôi nghĩ gì về chứng cứ ban đầu của Đức Thánh Linh, “Có phải là nói tiếng lạ không?” Điều đó đã xảy ra cách đây nhiều năm.

Tôi đáp, “Không; không thể cho là điều đó.”

Anh nói, “Tôi cũng không,” nói, “đầu tôi đã được dạy điều đó.” Anh ấy nói, “Anh nghĩ điều gì sẽ là chứng cứ?”

⁶⁷ Tôi nói, “Chứng cứ rõ ràng nhất tôi có thể nghĩ đến đó là tình yêu thương.” Và vì vậy chúng tôi cứ bàn luận về điều đó.

Và rồi tôi nghĩ điều đó nghe như khá tốt đến nỗi tôi cứ giữ điều đó, “Nếu như một người có tình yêu thương.”

Nhưng một ngày nọ Chúa, trong một khả tượng, bày tỏ thẳng với tôi. Và Ngài nói, rằng, “Chứng cứ Thánh Linh là những người mà có thể nhận lãnh Lời,” không phải tình yêu thương, cũng không phải nói tiếng lạ, nhưng chính là sự tiếp nhận Lời.

⁶⁸ Và rồi Tiến sĩ Vayle nói với tôi, rằng, “Điều đó dựa trên Kinh Thánh,” anh nói, “bởi vì, trong Giăng 14, Chúa Jêsus phán, ‘Khi Chúa là Thánh Linh giáng trên các ngươi, Ngài sẽ bày tỏ cho các ngươi những điều này, mà Ta đã dạy các ngươi, và sẽ tỏ cho các ngươi thấy những việc sẽ đến.’”

Vì thế đó là chứng cứ đích thực về Thánh Linh! Ngài chưa hề bảo tôi điều gì sai cả. Rằng, “Chứng cứ của Đức Thánh Linh, là một người mà có thể tin Lời.” Anh em có thể tin nhận điều Đó.

Bởi vì, Chúa Jêsus không hề phán, “Khi Thánh Linh đến, các ngươi sẽ nói tiếng lạ.” Ngài không hề nói, Chúa Thánh Linh đến, anh chị em sẽ làm bất cứ việc nào trong những việc ấy. Nhưng Ngài phán, “Ngài sẽ lấy những điều này thuộc về Ta mà tỏ cho các ngươi, và chỉ cho các ngươi thấy những điều sẽ đến.” Vì thế đó là bằng chứng đích thực của Thánh Linh, theo như Chính Chúa Jêsus đã phán.

⁶⁹ Vì thế tất cả những cảm xúc này và những thứ mà người ta có và vẫn sống dựa vào đó, anh chị em có thể thấy lý do họ làm điều ấy. Thấy đó, nó trở thành một giáo phái, hay là hồ nước tù đọng, và sẽ không bao giờ có một giáo phái nào đã làm nên dựa trên...Lời trọn vẹn của Đức Chúa Trời. Nó không thể làm điều đó, vì quý vị không thể nêu tên hay đặt tên Đức Chúa Trời. Không, thưa quý vị!

⁷⁰ Lý do đó là, quý vị kiếm một nhóm người mà có thể tin Lời, để cho họ bắt đầu lập thành một tổ chức. Điều đầu tiên quý vị biết, đó là trong thời gian một năm có một đám Ricky ở trong đó mà quý vị không làm được gì cả. Họ nắm quyền điều hành, và quý vị không thể làm gì được về điều đó. Đó không phải là phương thức của Đức Chúa Trời. Không, vì vậy chúng ta biết rằng tổ chức đó sẽ bị tàn lụi đi. Nó trở thành cái hồ nước, và trở thành một nơi

mà mỗi người sẽ thỏa hiệp về *điều này*, *điều kia* hay *điều nọ*, để nhận thành viên vào trong đó, hay để mọi người vào.

⁷¹ Chúng ta thấy, hệ thống này đã có lần bắt đầu, trở lại từ thời dân Y-sơ-ra-ên, khi họ đào những cái hồ này cho mình. Và có một người và đám người Pha-ri-si đã đào một số hồ nước. Và họ tôn một người tên là Hê-rốt, ông là người tuyên bố, người cầm quyền nhà nước.

Và ông đi xuống để nghe một người mà không bị lừa với giáo phái của họ. Người này là vị tiên tri. Và không tiên tri nào liên quan gì với công việc giáo phái, nhưng rất ghét nó. Vị tiên tri này bèn nói rằng, “Các người đừng tự nói trong lòng rằng, ‘Chúng ta có Áp-ra-ham là tổ phụ chúng ta,’ vì ta nói cho các người biết rằng Đức Chúa Trời có thể khiến đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham.”

⁷² Và họ đã đem một người có chức quyền ra để nghe vị tiên tri nói. Và người có chức quyền này đã cướp vợ của em mình, và cưới nàng. Và người ấy bước ra trước mặt ông ta và nói gì? Họ nghĩ người sẽ thỏa hiệp, và nói rằng, “Bây giờ, thưa ngài, ngài, ngài đã có một chỗ ngồi tốt ở trên *đây*. Và ngài nên...Tôi rất vui mừng ngài ở *đây* nghe tôi nói hôm nay.”

Giăng bước ngay đến trước mặt ông ta, và nói rằng, “Vua lấy cô ta làm vợ là không hợp pháp.” Chính điều đầu tiên người nói, người quở trách tội lỗi của ông ta.

⁷³ Anh chị em thấy đó, các giáo phái tạo nên những hồ nước đọng nơi mà đàn ông có thể sống tự do với đàn bà, còn đàn bà họ có thể làm việc gì họ muốn, cắt tóc ngắn, và mặc quần đùi, và bất cứ thứ gì khác, và tự xưng mình là Cơ-đốc nhân.

Nhưng Nguồn đích thực, ha-lê-lu-gia, về Quyền năng của Chúa, thì nó không thể ở đó, vì Nó đẩy điều đó ra. “Ta là Nguồn Nước sống. Chúng đã lừa bỏ Ta, mà tự đào cho mình một số hồ nước.”

⁷⁴ Bây giờ, một mạch nước hằng sống, chúng ta thấy, mạch nước hằng sống là gì? Chúng ta thấy hồ nước là gì, vậy thì nguồn nước sống là gì? Đó là một giếng phun.

“Giếng phun à, đó là gì, Anh Branham?”

Nó là cái giếng mà từ bên dưới lòng đất luôn tuôn chảy nguồn nước trong lành ra. Nó chảy luôn mọi lúc. Nó tự cấp dưỡng. Luôn luôn tươi mới và trong sạch, một giếng phun, một nguồn nước hằng sống. Nó không chết và ứ đọng. Nó sống, nó liên tục thay đổi, mang đến điều gì đó mới mọi lúc, hoạt động luôn, đến từ các nguồn của nó. Nó kéo ra những mạch nước mới chảy từ—from bên dưới đất của nó, mà là một...vẫn là nguồn nước sống phun lên. Tự làm sạch; nó là nước sạch, tinh khiết, sạch sẽ. Nó tự làm đầy; các bạn không phải đợi mưa xuống mới làm đầy bể chứa của nó. Nó luôn sôi trào lên, nước chảy ra tự do. Các bạn cũng không cần phải bơm lên, quay nó, vặn nó, hoặc làm đường ống dẫn gì cả. Nó thật là một mạch nước sống.

⁷⁵ Anh chị em biết đấy, lấy những cái hồ cũ kỹ này, anh chị em phải quay nó và quay và quay, rồi bơm và làm mọi thứ, thì mới có được một ít nước từ thứ nước ứ đọng đó. Ừm!

Nhưng Nguồn Nước sống ban ra Nước sống, tự do, không cần phải bơm, lọc, bất cứ thứ gì khác gì cả. Ô, tôi vui mừng vì Nguồn nước sống đó! Vâng, thưa quý vị!

⁷⁶ Không cần phải làm dùng các thiết bị lọc trên Nó, để lấy cặn bã ra. Vì, Nó đến từ mạch nước rất sâu bên dưới, trong Đá ở đó, cho đến nỗi không có ký sinh trùng trong đó.

Nó không phải có một tấm giẻ giáo dục mắc ngang trên Nó, đúng thế, hệ thống nào đó do thế gian làm nên thuộc sự khôn ngoan giáo phái nhân tạo; nói cho bạn biết, trước một nhà tâm lý học, liệu các bạn có thể giảng dạy được hay không. Nó không cần một trong những miếng lọc ô uế đó mắc lên trên Nó. Nó phun thẳng lên đầy tấm lọc đi nếu bạn đặt tấm lọc trên đó. Các bạn không thể làm thế. Giếng nước ấy phun lên luôn, mọi lúc. Nếu bạn đặt một tấm giẻ trên nó, nó phun lên đầy tấm giẻ qua một bên này hay bên kia. Nó không có thì giờ cho một tấm giẻ giáo phái ở trên nó.

⁷⁷ Nó không cần phải lọc, không dụng cụ để lọc, không bơm, không giặt mạnh, không cần thứ gì khác. Nó cứ ở đó, sôi trào lên. Không cần phải đợi mưa xuống để làm đầy nó. *Mưa* là “những cơn phục hưng,” nơi mà Nguồn nước...Đó là ở Nguồn nước Sống. “Nơi nào có Xác chết, thì chim ưng sẽ tụ họp lại đó.” Anh chị em

không phải bơm lên để có sự phục hưng; anh chị em không phải bơm thứ gì cả. Điều duy nhất anh chị em phải làm là chỉ đến với Nguồn nước. Nó luôn luôn đầy nước trong lành, tươi mới, và Nó không bao giờ cạn. Nó cứ luôn sôi sục tuôn tràn.

⁷⁸ Anh chị em không phải đi đến hồ nước, và nói, “Ồ, nếu mưa xuống và rửa sạch chuồng ngựa, chúng ta sẽ có nước để uống.” Hiểu không? Ôi chao, chà! Không phải thế. Giếng nước phun ấy tuôn ra nước trong lành, mát lạnh mọi lúc. Anh chị em có thể tin cậy vào nó. Anh chị em không phải nói, “Ồ, tôi sẽ đi qua tới cái hồ nước cũ đó. Chúng tôi thường uống nước của nó, nhưng lâu lắm rồi trời không mưa. Tôi nói cho anh chị em biết, có lẽ nó đã khô cạn rồi.”

⁷⁹ Đó là cách một số của những hệ thống nhân tạo này. Các bạn có thể đi vào, nếu có điều gì đó to lớn đang xảy ra, như một bè phái lớn bán cái gì đó, hay—hay hầu như điều gì đó đang diễn ra, những bữa tiệc linh đình và các thứ diễn ra, những trò đánh bài, những bữa tiệc ở dưới tầng hầm, và mọi thứ, các bạn có thể thấy một nhà đầy dẫy.

Nhưng các bạn đi đến nơi mà Nguồn nước sống đang sôi sục, luôn luôn, mọi người đến đó để tận hưởng nguồn nước mát lạnh, tốt lành. Các bạn có thể tin cậy vào Nó! Họ nói, “Chúng ta đã không có được sự phục hưng mười năm nay rồi.” Nếu các bạn sống bằng Nguồn nước đó, Nó luôn có sự phục hưng diễn ra.

⁸⁰ Giống như người dân xứ Wales đã nói. Hay, lần nọ khi họ có một cuộc phục hưng xảy ra, có một số người chức sắc từ nước Mỹ đến. Một số Tiến sĩ Thần đạo vĩ đại này đi qua xứ Wales, để tìm hiểu nơi mà tất cả điều này có ý nghĩa gì. Vì vậy họ mặc áo cao cổ, đội những chiếc mũ ống, và đi xuống dưới đường phố.

Và ở đây một viên cảnh sát trẻ đang đi dọc trên đường, quơ chiếc dùi cui trên tay, và huyết sáo, “Chính chỗ thập tự xưa Cứu Chúa tôi treo mình, tôi kêu xin xóa hết muôn tội sạch tinh; bởi Huyết ấy xóa bôi tâm tôi được an bình, vinh hiển thay Danh Ngài,” vừa đi vừa hát.

Vì thế họ nói, “Đây dường như là người ngoan đạo. Chúng ta hãy đi đến hỏi anh ta xem sao.” Và họ nói, “Chào ông!”

Người ấy nói, “Gì thế, thưa ông?”

Họ nói, “Chúng tôi từ nước Mỹ đến đây. Chúng tôi là đoàn đại biểu. Chúng tôi qua đây để điều tra về cái được gọi là, cuộc phục hưng của xứ Wales. Chúng tôi là những Tiến sĩ Thần đạo, và chúng tôi đến đây để xem xét nó.” Người ấy nói, “Chúng tôi muốn biết sự phục hưng xảy đến ở đâu, và được tổ chức ở đâu.”

Anh ta đáp, “Thưa quý ông, quý ông đã đến đây. Tôi là sự phục hưng của xứ Wales này.” A-men! “Sự phục hưng xứ Wales đó ở trong tôi. Nó đang ở đây này.”

⁸¹ Đó chính là cách nó xảy ra khi anh chị em sống bằng Nguồn Nước hằng sống. Mạch nước đó luôn luôn văng ra mọi lúc, sôi trào hết lần này đến lần khác, lặp đi lặp lại. Không bao giờ khô cạn với Nó. Không phải, “Đi xem có một ít nước không, nếu chúng ta có một cơn mưa ở đây cách đây không lâu,” không phải thế. Nó chính là Nguồn Nước sống. Như tôi nói, Nó cung cấp Nước của Nó miễn phí.

⁸² Các bạn không phải đặt những miếng vải trên Nó, để có được nước; những miếng giẻ giáo dục nào đó, trước khi các bạn có thể sai phái người đó đi rao giảng, và xem thử lời của người đó có đánh vần đúng không, nói đúng không, hay là anh ta có dùng đúng danh từ và đại từ, vân vân, và tính từ không. Thậm chí có nhiều người không biết chúng là gì, nhưng họ đang sống tại Nguồn nước giống như vậy, đấy, như nhau.

⁸³ Không cần trông đợi và lệ thuộc vào những cơn mưa địa phương, để làm đầy hồ nước, hay chờ đợi những sự phục hưng địa phương, cho nó. Không cần phải làm thế, vì quyền năng và sự tinh khiết của nó vốn sẵn có trong chính nó. Đó là chỗ của Lời, Quyền năng của Chính Lời! Khi một người có thể nhận Lời vào trong lòng, Lời đó có sự tinh lọc của Nó. Nó có quyền năng của Nó. Nó có quyền trong Chính Lời, tuôn trào ra Sự Sống.

⁸⁴ Y-sơ-ra-ên đã lia bỏ Nó, vì thế họ gặp hoạn nạn. Mỗi lần họ quay lưng lại với Nó, thì họ gặp rắc rối.

Bây giờ chúng ta cũng làm vậy. Khi cuộc phục hưng lấy đi khỏi Đó, thì nó chẳng tốt đẹp gì. Nó tự đào một số giếng, và, hay một số hồ nước đọng, và ở đó nó chết.

⁸⁵ Nhưng Ngài luôn giúp đỡ họ. Sự lầm bầm của dân sự khi qua Biển Đỏ, lúc đó khi họ lầm bầm oán trách...Tuy nhiên, trong tất cả điều đó, Ngài đã hứa, cho họ lời hứa. Ngài sẽ đưa họ quay trở về ngay tại đó, con đường chúng ta sẽ nhìn thấy; nhưng Ngài hứa đem họ ra khỏi nơi đó.

Ngài đã làm gì? Dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã trang bị cho Trục Lửa và mọi thứ, cho họ một tiên tri, để chứng thực lời hứa. Và dẫn họ đi qua khỏi nơi đó đến biển. Và, luôn luôn, có sự rối loạn chống lại Nó. Và ở đây Pha-ra-ôn và binh lính của ông đến. Và các bạn biết Đức Chúa Trời đã làm gì không? Ngài đã mở hồ nước đọng, màu đỏ đỏ ra cho dân sự đi qua.

Biển Chết là thứ không có sự sống nhất ở trong thế gian. Nó chết thật sự. Nó bị ứ đọng. Không sinh vật nào sống nổi trong đó.

Và Ngài đã mở nó ra để họ tự do, đi qua phía bên kia. Ngài đem họ đến nơi họ không phải bị trói buộc bởi những thứ như thế.

⁸⁶ Trong sa mạc, họ thấy rằng không thể sống nhờ vào các bể chứa nước; chúng đã khô cạn. Thấy rằng, họ đi tìm nguồn nước từ cái lỗ này đến lỗ khác. Khi họ ở trong hoang mạc, họ đang chết dần, vì không có nước uống. Và họ chạy đến bể nước ở trên đây, một cái hồ; nó đã cạn khô. Họ đi từ chỗ này sang chỗ khác; nó bị khô cạn. Họ thật không thể nghĩ họ sẽ kiếm được nước uống.

Và rồi ở nơi không thể xảy ra nhất trong sa mạc, họ đã tìm thấy nước. Nó ở trong vàng đá. Nó ở trong vàng đá. Nơi không thể xảy ra nhất mà con người sẽ tìm thấy nước, sẽ là trong tảng đá khô khan giữa sa mạc. Nhưng, bạn thấy đó, Đức Chúa Trời đã làm những việc như thế. Trong nơi không thể xảy ra nhất, trong đường lối khác thường nhất. Đó là điều chúng ta luôn có.

⁸⁷ Họ nghĩ anh em phải có những giáo phái lớn, với nhau, và để hết thấy họ đi đến với nhau và có một nhà máy xay thật lớn gần đó, vân vân, và có hàng ngàn người hợp tác, tất cả giống như thế này, để có một cuộc phục hưng.

Đôi khi Chúa chọn con người tầm thường thậm chí chẳng biết chữ ABC là gì, ngay giữa đám người dốt nát mà hầu như không phân biệt được tay phải và trái, Ngài có thể đẩy lên một

cuộc phục hưng sẽ làm chấn động thế giới. Ngài đã làm điều đó trong thời của Giăng. Ngài đã làm điều đó trong thời các tiên tri. Không một ai trong họ, như chúng ta biết, được học hành đàng hoàng cả, nhưng Đức Chúa Trời có thể nắm giữ họ và làm điều gì đó với họ.

⁸⁸ Trong Vầng Đá này nước đã tuôn tràn ra. Ngài là Vầng Đá. Ngài ra lệnh Tảng Đá này, và phải bị đập. Ngài ban cho nguồn nước tinh khiết, trong lành, sạch sẽ dồi dào cho mọi người muốn uống. Ngài cứu tất cả những ai muốn uống nước từ Nó. Một sự so sánh tuyệt vời trong Giăng 3:16.

...Đức Chúa Trời quá yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con Một của Ngài,...hầu cho hễ ai tin nơi Con ấy, không bị hư mất, mà ắt được sự sống đời đời,

⁸⁹ Đức Chúa Trời đã đập mạnh vào Hòn Đá, trên đồi Sọ. Sự đoán phạt của chúng ta chất lên Ngài, để từ Ngài có thể đến Thánh Linh của Sự sống để ban cho các bạn và tôi Sự sống Đời đời. Đó là một sự so sánh về điều Đó, trong hoang mạc này.

⁹⁰ Họ không cần phải kéo, đào bới, bơm, hay làm bất cứ điều gì khác; chỉ việc cùng hưởng sự cung ứng của Ngài, một cách nhưng không. Vì, họ không phải lo đào các hồ. Họ không phải kéo nước lên bằng xô. Họ không phải quay để có được nước. Họ chỉ phải cùng hưởng nó.

Và tất cả có ở đó chỉ thế thôi. Các bạn không phải gia nhập cái gì. Bạn cũng không phải quì lạy trước các bàn thờ hay làm điều gì đó, bơm nó lên. Các bạn không phải nói đi nói lại, đến nỗi bị lẫn lộn ngôn từ. Chỉ có một điều duy nhất bạn phải làm là dự phần sự ban cho của Ngài, cách nhưng không, đường lối sẵn sẵn của Đức Chúa Trời. Không bơm, không đẩy, không gì cả; chỉ nhận lấy Nó, miễn phí. Bạn không hề phải làm gì cả; chỉ cùng hưởng Nó. Đó là, chỉ tin Nó. Tôi chỉ có thể nói thế thôi với điều đó.

Họ không hề phải làm gì cho nó. Không hề phải đào để có được nước. Họ không hề phải quì xuống kêu khóc suốt đêm, để có nó. Họ chỉ hưởng lấy nó; nó đã bị đánh đập và có sẵn. Đúng thế.

⁹¹ Tôi nhìn vào một người đàn ông, đang ngồi lúc này ở sau căn phòng ở đây. Tôi nhớ có kể với anh ấy điều đó, về một chuồng gia súc cũ, gần cái máng.

Và anh ấy nói, “Nhưng tôi không tốt.”

⁹² Tôi nói, “Tôi biết anh không tốt.” Và nói, “Tôi cũng không.” Nhưng tôi nói, “Anh đang nhìn vào những gì anh đang có. Hãy bỏ cách nhìn đó đi, và nhìn xem Chúa.”

Anh ấy nói, “Nếu tôi có thể bỏ hút những điều thuốc này, Anh Branham à, thì tôi—tôi—tôi sẽ là một Cơ-đốc nhân.”

⁹³ Tôi nói, “Đừng bỏ chúng. Anh đang cố làm cho mình thành người tốt và rồi mới đến gặp Ngài. Ngài không bao giờ đến để cứu chuộc những người tốt; Ngài đến để cứu những kẻ tồi tệ biết rằng họ xấu xa.”

Anh ấy nói, “Ồ...”

Tôi nói, “Nghe này, anh không muốn bị xuống địa ngục, phải không?”

Anh ấy nói, “Không.”

⁹⁴ Tôi nói, “Ồ, anh không phải xuống nơi đó. Ngài đã chết để anh có thể không phải đi xuống đó.”

Anh ấy nói, “Thế thì tôi phải làm gì?”

Tôi nói, “Chẳng phải làm gì cả. Điều đó thật đơn giản.”

Anh ấy nói, “Nhưng nếu tôi có thể từng...”

⁹⁵ Tôi nói, “Đấy, anh quay lại với những điều thuốc đó rồi. Đừng nghĩ về thuốc lá đó nữa. Chỉ nhớ, hãy nghĩ về Ngài, những gì Ngài đã làm, những gì Ngài có; đừng nghĩ anh là gì nữa. Anh thì không tốt; và anh đã không hề tốt, và sẽ không bao giờ tốt. Nhưng, Ngài là gì, Ngài là Đấng ấy!” Và tôi nói, “Bây giờ, một điều duy nhất anh phải làm; nếu Ngài đã thế chỗ của anh ở dưới đó, thì chỉ anh sẵn sàng chấp nhận những gì Ngài đã làm. Điều duy nhất anh phải làm là chỉ tiếp nhận nó.”

“Sao,” anh ta nói, “điều đó quá đơn giản như vậy. Tôi sẽ làm thế.”

⁹⁶ Tôi nói, “Đây là con lạch nhỏ.” Hiểu không? Tôi dẫn anh ta đến đây và làm phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Một số người của anh ta đang ngồi ở đây, và tôi—tôi biết họ cảm thấy buồn cười khi thấy tôi làm việc đó, nhưng tôi biết những gì mình đang làm. Tôi thấy ở người đàn ông ấy có cái gì đó chân thật. Tôi có thể thấy được điều ấy ở đó, và tôi dẫn anh ta đến làm báp-têm trong Danh Chúa Jêsus.

Và, khi chúng tôi làm điều đó, không lâu sau đó anh đưa tôi đến nhà người con trai của anh. Chúng tôi thấy một—một khối tượng về một cây bị gãy tại nơi nào đó, và người đàn ông ấy rơi từ trên cây xuống, hầu như bị gãy xương cột sống. Phải đem anh ta vào bệnh viện. Và đêm đó Chúa bày tỏ, cho tôi biết, đó là sự kết thúc của những điều thuốc.

Vì vậy ngày hôm sau anh ta còn thêm thuốc. Tôi nói, “Tôi sẽ mua một cái thùng giấy và mang nó đến cho anh ta. Anh hãy chờ xem, những ngày hút thuốc của anh ta đã hết.” Và từ đó không bao giờ anh ta hút một điếu thuốc nào nữa, và không hề muốn hút một điếu nào nữa kể từ đó. Chúa!

⁹⁷ Thấy đó, điều đầu tiên các bạn cần làm là đến với Nguồn nước ấy. Các bạn phải đến với Nước ấy, nhận biết các bạn không thể làm gì được. Chính là điều Đức Chúa Trời đã làm cho các bạn. Các bạn không cần đào; không cần phải bới; các bạn không phải bỏ *điều này*; các bạn không phải bỏ *điều kia*. Điều duy nhất các bạn phải làm là đến đó và uống. Chỉ thế thôi. Nếu các bạn khát, hãy uống!

⁹⁸ Vậy thì, Ngài là Vàng Đá. Đức Chúa Trời đánh đập Ngài vì chúng ta, và Ngài ban cho chúng ta dư dật nguồn nước tinh khiết, sạch sẽ. Ngài làm điều đó, ngày hôm nay, với mọi người muốn tin Ngài. Dĩ nhiên, đây chính là ân điển Ngài, dành cho dân sự Ngài, là chúng ta.

⁹⁹ Con người ngày nay có điều gì giống với con người của thời đó, sẵn sàng nhận lấy những gì họ có thể nhận, nhưng không muốn đáp lại bằng sự phục vụ nào cả. Dân Y-sơ-ra-ên sẵn sàng uống—uống nước từ vàng đá lúc bấy giờ, nhưng họ không muốn dâng Đức Chúa Trời sự thờ phượng Ngài chính là vàng đá đó.

¹⁰⁰ Và Ngài luôn luôn phục vụ chúng ta. Các bạn biết đó, chúng ta không thể thờ nếu không có Ngài. Chúng ta không thể thờ mà

không có sự hầu việc Chúa. Đó là cách chúng ta tùy thuộc Ngài. Và, tuy nhiên, hầu như điều đó đập vỡ chúng ta thành hai nửa chúng ta cố gắng làm, phải làm điều gì đó cho Ngài. Ngài yêu cầu chúng ta làm điều gì đó, đi thăm người nào đó, đi cầu nguyện cho người nào đó, đi giúp đỡ cho người nào đó, điều đó hầu như chúng ta, không muốn làm điều đó. Nhưng chúng ta không muốn làm bất cứ điều gì để phục sự Ngài.

¹⁰¹ Lời quở trách của Ngài, “Chúng đã lìa bỏ Ta, là Lời; mà thay vào đó, tiếp nhận một cái hồ bị nứt. Tiếp nhận...Chúng nó đã lìa bỏ Ta, là Nguồn Sống, Nguồn Nước Sống; và họ muốn và thích uống nước trong hồ nước ứ đọng hơn.” Các bạn có thể tưởng tượng điều đó không?

¹⁰² Các bạn có thể tưởng tượng một người lúc này, mà, *đây* là giếng phun tuôn ra nguồn nước tinh sạch, tốt lành, ngay giữa lòng những hòn đá, chảy ra dưới những lớp đất cát, và vân vân, thật mát lạnh và tốt lành hết sức; để đi uống nước ở một cái hồ đằng kia, mà đã rửa sạch mái nhà nhà kho, chuồng ngựa, và bên ngoài tất cả những tòa nhà chung quanh nơi đó không? Và chảy ngay vào trong hồ ở đó, nước rỉ trở lại, từ trong nhà kho, chuồng ngựa và chuồng bò, và mọi thứ dẫn ngay trở lại trong hồ chứa, và rồi chúng ta muốn nhận lấy...sẽ uống thứ nước đó trước khi đi đến với giếng phun ấy sao? Sẽ có điều gì đó không ổn về mặt tinh thần với người ấy. Đúng vậy.

¹⁰³ Và khi một người đàn ông hay đàn bà muốn nhận lấy tư tưởng giáo phái vào chỗ đứng của họ, mà sẽ cho phép họ cắt tóc ngắn uốn quăn, mặc quần đùi, trang điểm chường diện, đủ thứ khác, và hầu như một số thuộc về một—một chương trình, và mọi thứ hành động kỳ quặc này, và họ có thể đi đến các sân chơi bóng, và—và tất cả những thứ vô nghĩa ở ngoài đó, và có thể chịu đựng điều đó; và thích điều đó hơn là làm theo Lời điển hình thuở xưa của Đức Chúa Trời để cắt bỏ và đục ra, mà làm nên những quý bà từ trong những người đàn bà, lấy và mặc váy dài đứng đắn và hành động đứng đắn, bỏ đi việc hút thuốc lá, nói tục và chửi rủa, nói dối và trộm cắp, ra khỏi các bạn, và tránh tất cả những việc thế gian khỏi bạn, và cho bạn Điều gì đó mà là sự thỏa mãn hoàn toàn. Tại sao đàn ông hay đàn bà đến

với điều như vậy để kiếm sự an ủi? Làm thế nào các bạn có thể kiếm được sự an ủi từ điều đó?

104 Làm sao các bạn có thể kiếm được nước uống trong lành từ một cái hồ ứ đọng? Tại sao một người...Nếu một người đến cái hồ nước đọng để uống, trong khi có một cái giếng phun mở ra, thì các bạn sẽ nói, “Có gì đó không ổn với tâm trí người đó.”

Và nếu một người đàn ông hay người đàn bà nào đi đến một nơi như vậy để tìm sự an ủi, thì tâm thần họ có điều gì không ổn. Họ không muốn có Lời. Lời chỉ cho thấy bản chất của họ vẫn là ếch nhái, hay con nòng nọc, hoặc thứ gì đấy, đúng thế, điều gì đó về bản chất ấy mà giống như cái hồ nước ứ đọng đó, vì những thứ bẩn thỉu đó sẽ không thể sống trong ao Nước tinh khiết được. Họ không thể làm điều đó; nó là Nước trong lành. Họ không thể làm điều đó.

105 Vậy thì, sự than phiền là, “Họ đã lìa bỏ Nó.” Và ngày nay họ đã làm giống như vậy.

Bây giờ hãy xem người đàn bà bên giếng. Ô, bà đến với hồ nước của Gia-cốp, và bà lấy nước ở đó mọi lúc, tại hồ chứa nước Gia-cốp. Nhưng hồ nước của Gia-cốp, chúng ta sẽ gọi nó là, giáo phái, bởi vì ông đã đào ba cái ở đó; và cái này ông đã đào. Bây giờ, bà có một câu chuyện quan trọng. Bà nói rằng, “Vậy thì, tổ phụ của chúng tôi là Gia-cốp, đã đào cái giếng này. Người đã uống nước của nó, và cả con cháu, cùng bày súc vật người nữa. Điều đó không tốt sao?”

106 Ngài phán, “Nhưng nước mà người kéo ra từ nơi đó, người vẫn còn khát mãi, phải trở lại đây lấy nó. Nhưng,” phán, “Nước mà Ta cho người là một Nguồn nước, một Suối Nước nóng phun ra từ bên trong, và người không đến đây để lấy Nó. Nó ở ngay trong người.”

107 Để ý. Nhưng khi bà phát hiện ra đó là một Nguồn phù hợp với Kinh Thánh đang phán với mình, qua dấu hiệu Kinh Thánh mà bà đang trông đợi, bà liền rời bỏ hệ thống giáo phái đó của Gia-cốp và không bao giờ quay trở lại đó nữa, bởi vì bà đã tìm ra một Vàng Đá thật. Hiểu không? Bà chạy vào trong thành. Bà đã chấm dứt tình trạng tội lỗi. Bà không còn là người đàn bà xấu xa

nữa. Bà nói, “Hãy đến, xem Đấng mà tôi đã tìm thấy, một Người đã bảo cho tôi những điều tôi đã làm. Há chẳng phải Đây chính là Đấng Christ sao?” Bà...Cái hồ đó có thể được lắm; nó phục vụ cho mục đích của nó. Còn bây giờ bà đã tìm được Nguồn nước thật. Cái hồ nước kia chỉ dùng được cho đến khi Nguồn nước thật được mở ra. Nhưng khi Nguồn nước thật đến, thì cái hồ nước đó không còn giá trị. Bà đã tìm đến nơi tốt hơn để uống nước.

¹⁰⁸ Và đó thật là một nơi tốt hơn. Có một nơi tốt hơn, và đó là ở trong Đấng Christ. Trong Thánh Giảng 7:37 và 38, ngày sau cùng của kỳ lễ lều tạm, Chúa Jêsus phán, “Nếu người nào khát, hãy để người ấy đến cùng Ta, mà uống.”

Hết thấy họ đều vui mừng. Họ có một ít nước ra từ dưới bàn thờ, và—và ở đó họ cùng uống từ nước này, trong bữa tiệc, của—của lễ ấy. Và nói, “Tổ phụ của chúng tôi đã uống nước từ vầng đá thiêng liêng trong đồng vắng.” Đấy, họ đã tự đào cho mình một cái hồ, một số nước ứ đọng bơm ra từ nơi nào đó, và văng ra dưới đền thờ ở đó. Và hết thấy họ đi loanh quanh nước này và uống, và nói, “Cách đây nhiều năm, tổ phụ chúng tôi đã uống trong đồng vắng.”

Chúa Jêsus phán, “Ta chính là Vầng Đá đó trong đồng vắng.”

Họ nói, “Chúng tôi đã ăn ma-na từ trên Trời, và Đức Chúa Trời đã mưa nó xuống.”

¹⁰⁹ Chúa phán, “Ta chính là Ma-na đó.” Ngài, Nguồn nước đó, đang đứng giữa họ. Bánh Sự Sống đó đang ở giữa họ.

Và họ vẫn không muốn có Nó. Họ thích có cái hồ của họ hơn; bởi vì, con người đã làm *cái này*, và Đức Chúa Trời phải ban đến điều Đó. Điều đó hoàn toàn khác. Những cái hồ họ tự đào!

¹¹⁰ Ngài phán, “Nếu người nào khát, hãy để người ấy đến cùng Ta, mà uống.” Ngài là Nguồn nước ấy.

Và như Kinh Thánh đã nói, “Kẻ nào tin Ta thì sông Nước hằng sống sẽ chảy ra từ trong lòng mình.” Ồ, Ngài là giếng phun đó! “Kẻ nào tin Ta, thì sông Nước hằng sống, sẽ chảy từ trong lòng mình.”

¹¹¹ Ngài là Vầng Đá đó, đó là trong...Đó là Vầng Đá mà A-ga tìm thấy, trong lúc hoạn nạn; khi đưa con bà sắp chết, và bà bị đuổi ra

khỏi trại, cùng với đứa con nhỏ Ích-ma-ên. Nước của bà, ở trong hồ mà bà mang theo, đã cạn. Bà để Ích-ma-ên ngồi dưới một cây nhỏ; và đi ngồi đối diện, cách xa chừng một khoảng mũi tên bắn, và khóc, và ồ, vì bà không muốn nhìn thấy đứa con của mình chết. Và đột nhiên, Thiên sứ của Chúa phán, và bà đã thấy giếng nước Bê-e...Bê-e-sê-ba, cái—cái giếng tại nơi đó đang tuôn chảy, và vẫn còn chảy mãi cho đến ngày hôm nay. Ngài là cái giếng Bê-e-Bê-e-sê-ba của A-ga, Vàng Đá trong đồng vắng.

¹¹² Nó đã đứng ở đây trong Nguồn đầy Huyết, ngày ấy, đứng đó trong đền thờ. [Băng trống—Bt.]...thời gian bão tố. Trong Ê-xê-chi-ên chương 13, Ngài là Nguồn nước mở ra cho nhà Đa-vít, cho sự rửa sạch, và cho (tội lỗi) sự rửa sạch tội lỗi. Ngài là Nguồn nước đó. Trong Thi thiên 36:9, Ngài là Nguồn Sống của Đa-vít. Ngài vẫn là Nguồn đó trong nhà Đa-vít.

Và Ngài là Nguồn của nhà thơ, trong lòng ông ở đó. Nhà thơ đã nói:

Có một Nguồn đầy Huyết,
 Từ hồng Em-ma-nu-ên phát nguyên,
 Tội nhân nhúng mình dưới suối huyết này,
 Sạch hết mọi gian ác liền.

Ngài là Nguồn Sống, là Nguồn Nước. Ngài là Lời Đức Chúa Trời.

¹¹³ Con người của thời kỳ cuối cùng này đã lìa bỏ Ngài, là Lời chân thật, Nước Sống; mà tự đào cho mình những cái hồ giáo phái; và, một lần nữa, đục, đào!

¹¹⁴ Và bây giờ chúng ta thấy, họ đã có những cái hồ rạn nứt. Và rồi cái hồ này đầy những thứ vi trùng vô tín, khoe khoang vô tín, những chương trình giáo dục, vân vân, mà trái ngược với Lời hứa của Đức Chúa Trời. Họ là những người nghi ngờ về Lời.

¹¹⁵ Vậy thì, những cái hồ mà họ đã đào, Kinh Thánh nói, đã bị “rạn nứt.” Cái hồ *rạn nứt* là cái hồ “rò rỉ”, và nó rỉ nước ra. Nó đang làm gì vậy? Nó đang rỉ nước ra và chảy vào cái hầm nước thải tôn giáo mà được gọi là Hội đồng Giáo hội Thế giới. Và đó là nơi mà hồ nước bị rạn nứt đang dẫn nước ấy vào, tất cả bởi

vì họ đã lìa bỏ Ngài, và có...Nguồn Nước sống; mà làm những cái hồ này.

¹¹⁶ Đào ra những hệ thống thần học lớn cho sự học hỏi, giáo dục, vân vân. Đó là loại hồ họ đang đào ra ngày nay, để một người phải có những tấm bằng Tiến sĩ Triết học, hay Tiến sĩ Văn chương, hoặc một bằng Cử nhân, hay cái gì đó, trước khi người ấy có thể đi rao giảng. Những cái hồ chứa mà đã đầy thuyết thần học của con người tạo ra. Người ta nhận họ vào những trường to lớn này để học, và trong đó người ta tiêm chích vào cho họ hệ thống thần học do chính con người tạo ra, và rồi sai họ đi ra với điều đó. Thật chúng ta đang sống trong một thời kinh khủng, những cái hồ nhân tạo! Không lo lắng...Không lạ gì thứ nước đó đã trở nên một—một thứ hôi thối, ồ, chao ôi, chính là vì người ta uống nước từ đó.

¹¹⁷ Và khi họ muốn được vui vẻ ngày hôm nay, họ làm gì? Dân sự, thay vì tiếp nhận sự vui mừng của Chúa, thì họ quay sang tội lỗi, để vui thú. Nhiều người đi nhà thờ và tuyên bố là những đầy tớ của Đấng Christ, trong khi họ thật lo lắng thì họ sẽ châm một điều thuốc. Và khi họ—khi họ muốn có—có sự vui thú nào đó, thì họ sẽ dán lên mình những áo quần hở hang và đi ra cắt cổ khi đàn ông đi ngang qua, để nhìn họ và huýt sáo với họ. Họ làm đủ thứ trò để được mọi người ưa chuộng. Họ muốn giống như những ngôi sao màn bạc. Đó là niềm vui của họ.

Trong khi, Chúa Jêsus phán, “Ta là sự đầy đủ của họ.”

Lý do mà họ đi đến nơi đó, bởi vì họ không muốn uống từ Nguồn nước đó. Họ quay bỏ Nó. Họ không muốn uống nước từ Nó. Họ tự gia nhập với loại hệ thống hồ nhân tạo nào đó, loại hồ nào đó mà đầy đầy những thứ nước ứ đọng, để họ có thể hành động như thế.

¹¹⁸ Ngày hôm qua, chúng tôi đưa các cháu đi chơi thuyền trên sông. Tôi tin đó là buổi sáng thứ Bảy. Chúng tôi đi xuống đó; Billy đang câu cá trên thuyền. Và chúng tôi dẫn các cháu nhỏ, đứa cháu nội của tôi và chúng, con gái tôi, con trai út của tôi, và chúng tôi đi đến sông để—để đi chơi bằng thuyền. Các bạn không thể nào đi chơi thuyền trên sông, vì những người ô uế, dơ bẩn, cặn bã ở trên sông ngoài đó, hở hang và hành động kỳ quặc. Một

chiếc thuyền đi bên cạnh chúng tôi, một đám thiếu niên khoảng chừng mười hai-, mười bốn tuổi, mỗi đứa một lon bia trên tay, và một điếu thuốc. Chúng gọi đó là “vui thú.”Ồ, chào ôi! Thế giới này có thể tồn tại được bao lâu, với một thế hệ như thế?

¹¹⁹ Rồi chúng buông thả chính mình trong tư tưởng rằng khi chết chúng sẽ đi địa ngục, chúng cứ làm những gì mình thích, chúng đi và gia nhập một trong những cái hồ nhân tạo này. Vì thế cùng loại người thuộc về cái hồ ấy. Chẳng có gì ngoài một đám bọ gậy ô uest, nhơ nhớp của thế gian. Và chúng đã hòa nhập với thứ đó vì, như mẹ tôi xưa kia vẫn thường nói, “Chim cùng bộ lông dễ nhập bầy.” Họ không muốn tìm đến Nguồn nước tinh khiết để rửa sạch đời sống tội lỗi đó. Họ muốn ở trong cuộc sống tối tăm đó, và vẫn cứ làm chứng rằng họ là những Cơ-đốc nhân. Tại sao? Họ đã quay bỏ Ngài, Nguồn vui vẻ thật, sự Sống, sự Sống hoàn hảo và sung mãn. Đó là lý do họ đã làm thế, bởi vì họ muốn gia nhập vào. Họ có một số người ở đó mà tin vào thứ vợ vẩn ấy.

¹²⁰ Cách đây không lâu, Anh Fred và tôi, cùng với Anh Tom, nhóm chúng tôi đi đến một nhà thờ Báp-tít nổi tiếng ở thành phố Tucson, để xem chúng tôi có thể tìm thấy điều gì đó nhỏ bé mà sẽ mang lại cho chúng tôi chút cảm nhận mới mẻ chẳng. Và vị mục sư đã giảng điều gì đó khác về dân sự ở Ê-díp-tô, khi họ rời khỏi xứ thì họ ăn tỏi và vôn vôn, họ muốn trở lại để được ăn những thứ đó. Ông nói, “Đó là điều gì giống như dân chúng ngày nay.”

Và, chúng tôi, mọi người đều nói, “A-men!” Tôi chưa hề thấy một nhóm người như vậy! Cả giáo hội đánh mất tầm nhìn của thầy giảng và nhìn lại để xem người nói tiếng “a-men” đó là ai. Giống như họ sợ đến chết. Họ chẳng biết nó là gì cả.

Khi mà, Đa-vít đã nói, “Khá cất tiếng vui mừng cho Chúa. Hãy dùng đàn hạc mà ngợi khen Ngài! Hãy dùng đàn sắt mà ngợi khen Ngài! Phàm vật chi thở hãy ngợi khen Chúa. Và các ngươi hãy ngợi khen Chúa!” Chúa vui mừng trong dân sự Ngài. Hãy để họ học biết, nói, “A-men,” khi điều gì được nói đúng.

¹²¹ Tại sao chúng ta không từ bỏ hệ thống và hồ nước này của thế gian, mà đến với hệ thống trung tín của Đức Chúa Trời, là giếng nước phun, Jêsus Christ? Tại sao bạn không quay lại với Ngài,

nơi mà Ngài là nguồn cung cấp sự vui vẻ dồi dào của chúng ta, nguồn cung cấp dồi dào của chúng ta trong sự ngợi khen, nguồn cung cấp dồi dào của chúng ta trong sự thỏa lòng? Sự yên tĩnh trong tâm thần tôi đến từ Đức Chúa Trời.

Khi tôi ở trong bất cứ cảnh ngộ nào, tôi tìm thấy sự thỏa lòng trong Đấng Christ, không phải tìm thấy trong điều thuốc, không phải trong các thứ thuộc thế gian này, không phải trong sự kết hợp tín điều nào đó; nhưng trong sự tìm thấy Ngài, Lời được hứa mà Ngài đã phán, “Nếu Ta đi, Ta sẽ trở lại để đem các ngươi đi.” Tôi tìm thấy niềm vui trong điều đó. Ngài là Nguồn Vui của tôi.

¹²² Người ta nói ngày hôm nay, bằng sự tham gia vào những việc này và bằng cách làm ra Hội đồng Giáo hội Thế giới này, mà họ sẽ làm nên một chỗ tốt hơn để chúng ta sống. Theo quan điểm thành thật của tôi, họ sẽ tạo nên một chỗ để họ dễ phạm tội hơn. Đó chỉ là...Toàn bộ sự việc là tội lỗi, dù thế nào đi nữa; không phải để sống, mà để chết trong đó. Tạo nên chỗ của nó để ngồi trong, hay, phạm tội trong đó, thay vì sống trong đó.

¹²³ Bất cứ điều gì khác, ngoài Chúa Jêsus Christ và Lời Sự Sống của Ngài, đều là cái hồ rạn nứt. Bất cứ điều gì mà cố thay thế Nó; bất cứ điều gì mà bạn cố làm để mang lại cho bạn sự bình an, bất cứ điều gì mà bạn cố gắng làm để mang lại cho bạn niềm an ủi, bất cứ niềm vui nào bạn nhận được từ điều gì khác, như một sự thay thế cho điều Này, thì đó là cái hồ rạn nứt đầy sự ô uế. Ngài mới ban cho các bạn sự thỏa mãn hoàn toàn.

¹²⁴ Tôi nhớ ở đây, cách đây hai mùa hè, tôi bước ra phía cửa sau. Có một thanh niên hỗn láo ở ngoài đó nói với tôi, rằng, “Ông biết không, lý do ông hay lên án về phụ nữ như thế, mặc quần đùi và các thứ đó,” cậu ta nói, “bởi vì ông là ông già.” Nói, “Đó chính là lý do.”

Tôi nói, “Nhìn đây. Cậu bao nhiêu tuổi?”

Cậu ta đáp, “Hai mươi bảy.”

¹²⁵ Tôi nói, “Khi tôi còn trẻ tuổi hơn cậu nhiều, tôi cũng đã giảng về điều giống như vậy rồi.”

Tôi đã tìm thấy Nguồn sung mãn. Ngài là phần của tôi. Amen! Chẳng nào Ngài ban cho điều đó, thì điều đó là sự tốt đẹp.

Đó là—đó là...Đó là nghệ thuật của tôi, là ngắm xem Ngài, chăm xem việc tay Ngài làm và nhìn thấy những gì Ngài đang thực hiện. Tôi không biết nguồn nào khác!

Ồ, huyết ấy màu nhiệm biết bao
 Làm tôi sạch trắng như tuyết;
 Tôi biết chẳng có nguồn chi khác đâu,
 Không gì ngoài Huyết báu của Jêsus.

Có một Suối đầy Huyết,
 Từ hồng Em-ma-nu-ên phát nguyên,
 Tội nhân nhúng mình dưới suối huyết này,
 Sạch hết mọi gian ác liền.

¹²⁶ Tôi đang nói với các bạn, tôi không biết nguồn nào khác ngoài Nguồn đó. Nó tẩy sạch tôi khi tôi dơ dáy. Nó giữ tôi sạch, bởi vì tôi muốn sống ngay ở trong Nguồn ấy, uống Nước trong lành này mà làm linh hồn tôi đầy tràn niềm vui.

Tôi có thể là rất nản lòng, và cảm thấy hầu như không thể đi đâu...loanh quanh nơi nào khác, không thể đi nơi nào khác nữa; lúc đó tôi quì gối xuống và đặt ngón tay vào lời hứa, và nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Ngài là sức mạnh của con. Ngài là sự thỏa lòng của con. Ngài là mọi sự trong mọi sự của con.” Tôi có thể bắt đầu cảm thấy Điều gì đó sôi sục bên trong tôi ở đó. Tôi vượt qua khỏi điều đó.

¹²⁷ Khi tôi qua tuổi năm mươi, tôi thức giấc vào một buổi sáng, các bạn biết nó thế nào, các bạn hầu như không thể nhấc nổi một chân ra khỏi giường. Chao ôi, các bạn hầu như không thể làm được điều đó; và ai đó ở ngoài cửa, gõ cửa, hay Billy bảo tôi là có một trường hợp khẩn cấp, ở đâu đó mà tôi phải đi. Và tôi nghĩ, “Làm sao mình làm nổi được?” Cố đưa một chân ra.

Tôi nghĩ, “Ngài là Nguồn đổ đầy sức mạnh của tôi. A-men! Sức lực và sự tiếp trợ tôi đến từ Chúa. Ngài là cái giếng nước phun của tôi! Ngài là tuổi trẻ của tôi! ‘Ai trông đợi Chúa thì chắc được sức mới; cất cánh bay cao như chim ưng; chạy mà không mệt nhọc; đi mà không mòn mỏi.’ Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, đây là bốn phận của con, phải đi. Con được kêu gọi vào chức vụ

mình.” Và điều trước tiên các bạn biết đấy, Điều gì đó bắt đầu thôi thúc trong tôi.

¹²⁸ Ngày nọ, trong một nơi nhỏ bé, tôi có một buổi nhóm ở trên Topeka, Kansas; có một chàng trai, là thầy giảng trẻ, một trong những người tài trợ đầu tiên của tôi. Anh Roy, đang ngồi ở đây, nhớ nơi đó. Trong việc này, trong nơi tuyệt vời này ở đây, có—có một...Thầy giảng này bị đè bẹp dưới mái nhà hay một nơi, bức tường sập đè bẹp anh ở dưới. Anh bạn trẻ này sắp chết. Lá gan của anh ta bị thương. Lá lách bị vỡ ra. Hàng tấn gạch đổ xuống trên anh ta.

¹²⁹ Tôi ngồi ăn sáng, nói chuyện với vợ tôi. Tôi nói, “Em này, em biết, nếu Chúa hiện diện ở đây, em biết Ngài sẽ làm gì không?” Tôi nói, “Khi anh ấy bảo trợ cho anh, ‘Tôi tin Lời đó,’ anh ấy đang bảo trợ Đấng Christ.” Và tôi nói, “Đó là trò lừa của ma quỷ.” Tôi nói, “Nếu Chúa Jêsus đang ở đây, thì Ngài sẽ đặt bàn tay thánh của Ngài trên anh ta. Chàng trai đó sẽ khỏe mạnh. Anh không quan tâm lá gan cậu ấy bị thương không. Cậu ấy sẽ bình phục, bởi vì Chúa Jêsus sẽ bước vào trong nơi mà ở đó người ta biết rõ Ngài là Ai. Cậu ấy đã biết sự kêu gọi của Ngài, Kinh Thánh nói đúng, chứng thực trong Ngài rằng Ngài biết Ngài là Ai, và không một...không bóng dáng nghi ngờ nào. Ngài sẽ đặt bàn tay Ngài trên anh ta, và phán, ‘Hỡi con, con sẽ được lành,’ hãy bước ra khỏi chỗ đó.” Và tôi nói, “Không có ma quỷ nào trong địa ngục giết chết được chàng trai ấy, lúc đó.” Tôi nói, “Anh ta sẽ bình phục.” Nhưng tôi nói, “Em thấy đó, em yêu, Ngài là Chúa Jêsus, bàn tay thánh của Đức Chúa Trời.”

Tôi nói, “Anh là tội nhân. Anh được sinh ra bởi tình dục. Cha mẹ anh cả hai đều là tội nhân, và anh thật sự không phải là người tốt.”

Và tôi nói, “Nhưng em biết điều gì không? Nếu Chúa ban cho anh sự hiện thấy và sai anh đến nơi đó, thì điều đó sẽ khác đi.” Tôi nói, “Anh sẽ đi đến đó đặt tay trên anh ta, anh ta rời khỏi giường bệnh nếu Chúa cho anh một khả tượng.”

¹³⁰ Rồi tôi bắt đầu nghĩ, “Rốt cuộc, nếu đó là khả tượng, thì đó là gì? Cũng chỉ là những bàn tay nhơ nhớp đặt trên anh ta, ừm,

như những người đã từng đặt tay cầu nguyện cho anh ta, những bàn tay nhơ nhớp giống như vậy.”

Rồi tôi bèn nghĩ, “Mình là đại diện của Ngài. Thế thì, Đức Chúa Trời không thấy mình. Dòng Huyết đỏ của Đấng công bình đặt trên bàn thờ; Huyết đỏ cầu thay cho mình. Ngài là sự đầy đủ của mình. Ngài là lời cầu nguyện mình. Ngài là Sự Sống của mình.” Tôi nói, “Điều duy nhất mà khiến bàn tay anh đặt lên anh ta, với đức tin, vì anh có đức tin vào khái tượng. Và không có khái tượng, đức tin giống như vậy sẽ làm điều giống như vậy; vì thế anh không thể tự tin cậy điều gì, ngoài tin cậy Ngài là mọi sự trong mọi sự của anh. Ngài là Sự Sống của anh. Ngài là Vị Cố Vấn của anh. Không giáo phái nào sai anh; nhưng Ngài đã sai anh. Ha-lê-lu-gia! Anh đi trong Danh Ngài. Anh sẽ đặt tay trên anh ta để chữa lành.” Tôi đi đến đó và đặt tay trên chàng trai ấy, và đêm đó anh ấy đã đến nhóm lại, hoàn toàn khoẻ mạnh. A-men!

¹³¹ Ô, vâng, Ngài là Nguồn nước ấy. “Không có nguồn nào khác tôi có thể tìm được. Không gì ngoài Huyết Chúa Jê-sus!” Tôi là con người hôi thối, tôi là kẻ nổi loạn, mỗi người chúng ta đều như vậy, nhưng trước Đức Chúa Trời chúng ta thì trọn vẹn. Jê-... “Thế thì các người hãy nên trọn vẹn, như Cha các người ở trên Trời là trọn vẹn.” Làm sao anh chị em có thể trọn vẹn? Bởi vì Ngài là Đấng Trọn vẹn thay cho chúng ta ở đó. Nguồn ấy có ở đó mỗi ngày, tươi mát. Không phải là thứ gì đó ứ đọng hôi thối, nhưng trong lành mỗi ngày, để rửa sạch mọi tội lỗi của tôi. Ngài là Nguồn nước đó.

¹³² Bây giờ để kết thúc, tôi có thể nói điều này. Bất cứ cái gì khác với nguồn Này đều là những hồ nước rạn nứt, và cuối cùng sẽ rò rỉ hết nước mà các bạn chứa trong đó; nếu các bạn đặt để mọi hi vọng, mọi thì giờ, cùng mọi thứ, vào một trong những cái hồ ứ đọng đó. Chúa Jê-sus đã phán chúng là những hồ nước bị rạn nứt. Đức Chúa Trời phán, “Chúng nứt ra, và chúng sẽ chảy ra hết những thứ gì mà các người chứa trong đó.” Bạn không thể đi xa hơn với chúng, bởi vì chúng sẽ chảy ra. Vì Ngài mới là con đường duy nhất dẫn đến Chân lý, đến với Sự Sống, sự vui mừng Đời đời, và sự bình an Đời đời. Ngài là Đấng duy nhất dẫn đến với điều Đó. Ô, chao ôi!

¹³³ Nguồn Sống không bao giờ khô cạn là Chúa Jêsus Christ. Tại sao? Và Ngài là Ai? Cũng là, Lời; Lời, là Sự Sống, là Nguồn suối, “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Đối với tín hữu thật, Nó là nguồn vui siêu việt, Sự Sống siêu việt. Và là sự thỏa mãn siêu việt của người ấy là ở trong Đấng Christ. Chẳng bơm, chẳng kéo, chẳng phải đổ vào, chẳng tát nước; chỉ tin và yên nghỉ. Đó là những gì Ngài có cho việc tin.

¹³⁴ Giống như tổ phụ Áp-ra-ham; ông không hề cố gắng, ông không hề bức dọc, ông không hề lo lắng. Ông đã có Lời. Ông dựa trên ngực của El Shaddai. Khi Áp-ra-ham được một trăm tuổi, Đức Chúa Trời hiện ra với ông, và phán rằng, “Ta là Đấng Toàn Năng.” Tiếng Hê-bơ-rơ là *El Shaddai*, có nghĩa là, “Đấng Hữu Nhũ.” “Và người đã già rồi, sức lực mồn dần, nhưng hãy dựa vào ngực Ta và nuôi dưỡng sức lực người từ Nguồn này.” A-men! Ông đã tự nuôi dưỡng mình để làm gì? Để có một thân thể mới. Ông phải có con, với Sa-ra. Và, năm mươi năm sau, ông có thêm bảy người con nữa bởi một người nữ khác.

¹³⁵ Ồ, El Shaddai! Cựu Ước cho thấy những gì Ngài đã làm, Tân Ước cho biết những gì Ngài sẽ làm. A-men! Trong Cựu Ước...

¹³⁶ Bây giờ máy điều hòa không khí đã tắt, vì thế tôi sẽ đi nhanh và kết thúc tại đây, chỉ một phút thôi.

Tôi muốn kể câu chuyện này trước khi kết thúc. Tôi đã có một ví dụ hay về điều này lần nọ. Tôi đi tuần tra. Và nhiều người ở đây...Xuống gần Georgetown, ở dưới Milltown, trước đây, có đường đi lên các ngọn đồi phía sau, có một con suối. Nó là một giếng phun. Nó phun cao khoảng—khoảng một hay hai mét, cứ phun ra luôn mọi lúc, và là nguồn suối lớn nhất ở khu vực đó. Và ngay chung quanh nó có nhiều cây bạc hà ở đây, anh em biết đấy, và thứ đó mọc lên ở đó, giống như cây bạc hà. Và, ồ, mỗi khi khát nước tôi thường đến đó, ồ, chao ôi, để uống suối nước đó. Và tôi thường tìm đến đó bởi điều này và cứ uống nước và uống, ngồi đó và uống, chờ đợi.

Và năm này qua năm khác tôi cứ đến suối này. Nó không hề ngừng phun, mùa đông hay mùa hạ. Nước không bị đóng băng. Các bạn không thể làm đóng băng giếng phun. Ồ, không! Ồ, không! Tôi không quan tâm nó lạnh như—như thế nào, nó sẽ

không đóng băng. Thời tiết sẽ làm đóng băng cái hồ nước; chỉ với một ít sương giá. Hiểu không?

Nhưng bất cứ cái gì đang chuyển động, thì có Sự Sống trong nó, đó là một vòng luân chuyển. Và anh em không thể làm đóng băng Giếng phun. Cho dù linh tri trệ sống bao quanh nơi đó thế nào đi nữa, Giếng này luôn tuôn tràn nước sống. Sống động ở Giếng đó.

¹³⁷ Và tôi để ý ở đó, tôi ghé đến và uống nước nó, và, ồ, chao ôi, một mạch nước thật ngọt ngào! Bạn không hề phải lo lắng, “Không biết, nếu tôi đến đó, liệu nước có ngừng chảy không?” Cái giếng phun đó luôn tuôn tràn...

¹³⁸ Một nông dân già nói với tôi, rằng, “Ông nội tôi cũng uống nước từ cái giếng đó.” Và nói, “Nó chưa bao giờ cạn hay gì cả. Nó vẫn là cái giếng đó, phun ra chảy thẳng vào Sông Blue ở đó.”

¹³⁹ Tôi nghĩ, “Ồ, chao ôi, thật là một nguồn nước tuyệt vời!” Tôi đi bộ khoảng một dặm đường, để đến nơi đó, vì nó là nơi có nguồn nước tốt thật để uống. Ồ, nước ấy thật tốt lành làm sao! Ồ, chao ôi!

Tôi—tôi ra khỏi nơi đó đi vào trong sa mạc, Arizona lúc này, tôi vẫn nghĩ về nguồn nước đó, “Cái giếng thật tuyệt vời ở dưới đó, ước gì mình có thể nằm dưới ấy!”

Như Đa-vít có lần đã nói, “Ồ, ước gì ta có thể được một lần nữa uống nước từ cái giếng đó!” Ông ước gì đến được nơi đó!

¹⁴⁰ Một ngày nọ tôi ngồi xuống, có một niềm vui nho nhỏ đến với tôi. Và tôi hỏi, “Điều gì khiến người vui vẻ luôn vậy? Ta ước gì được vui vẻ như thế. Tại sao, ta chưa hề thấy người buồn, từ khi ta đến đây. Chẳng có điều nào buồn bã đối với người.” Tôi nói, “Người luôn tràn ngập niềm vui. Người luôn nhảy nhót và sôi động mạnh mẽ. Dù mùa đông hay mùa hè, lạnh hay nóng, bất kể là gì đi nữa, người luôn luôn đầy dẫy sự vui mừng. Điều gì khiến người...? Điều gì, đó là gì? Bởi vì ta uống nước từ người chẳng?”

“Không.”

Tôi lại nói, “Ồ, có lẽ là những con thỏ uống nước của người, và người rất thích điều đó.”

“Không.”

Tôi nói, “Ồ, thế thì điều gì làm cho người sôi sục ra như thế? Điều gì làm cho người thật vui mừng? Điều gì làm người luôn tràn ngập niềm vui?” Tôi nói, “Có phải là vì rằng—rằng chim chóc uống nước từ người chẳng?”

“Không.”

“Bởi vì ta uống nước của người chẳng?”

“Không.”

Tôi nói, “Ồ, điều gì khiến người tràn ngập niềm vui?”

¹⁴¹ Và nếu cái giếng đó có thể trả lời tôi, thì nó sẽ nói thế này: “Anh Branham ơi, không phải vì anh uống nước; tôi biết ơn điều đó, và bởi vì tôi có thể cung cấp cho chim chóc. Tôi cung cấp cho bất cứ ai muốn uống. Chỉ một điều anh cần làm đó là đến đây và uống. Nhưng, điều khiến tôi vui sướng, đó không phải là tôi sôi sục, chính là điều gì đó sôi sục bên trong, thúc đẩy tôi. Chính là điều gì đó khiến tôi sôi sục lên.”

¹⁴² Đó là cách hiện có với cuộc sống đầy dẫy Thánh Linh. Như Chúa Jêsus phán, Ngài ở trong...Đấy, Ngài ban cho anh chị em những giếng nước tuôn trào ra cho đến Sự sống Đời đời, một giếng phun, giếng phun chảy tràn không ngừng. Cho dù những người còn lại của hội thánh có lên hay xuống, thì anh chị em vẫn ở nơi Giếng đó.

Tại sao anh chị em nhận lấy hệ thống giáo phái và cái hồ cũ kỹ, đầy ký sinh trùng và mọi thứ khác, và uống thứ nước đọng đó, trong khi anh chị em được mời đến một Nguồn suối, một Giếng phun?

¹⁴³ Tôi nghĩ làm thế nào mà nó cứ đẩy lên, tuôn lên, và—và sôi sùng sục, reo cười, vui vẻ, nhảy nhót, và nô đùa. Trời lạnh, mưa; nóng, khô ráo, khi tất cả các nơi còn lại của đất nước đang khô hạn, nó vẫn sôi trào lên như đã có. Bởi vì nó đâm rễ, dưới sâu, trong dưới những tảng đá nó trào ra.

¹⁴⁴Ồ, xin để tôi sống gần Giếng dầu phun đó! Hãy lấy đi hết thấy những hệ thống nhân tạo của các bạn mà các bạn muốn, lấy tất cả những giếng nước ứ đọng của các bạn đi, nhưng hãy để tôi đến với...hay những hồ nước ứ đọng. Nhưng, xin để tôi đến với

Nguồn nước này, hãy để tôi đến với nơi Ngài là sự đầy đầy hoàn toàn. Ngài là Niềm Vui của tôi. Ngài là Sự Sáng của tôi. Ngài là— Ngài là Sức lực tôi. Ngài là Nước của tôi. Ngài là Sự Sống tôi. Ngài là Đấng Chữa Lành của tôi. Ngài là Đấng Cứu Rỗi tôi. Ngài là Vua của tôi. Mọi sự cần nhu của tôi được tìm thấy trong Ngài. Vậy tại sao tôi lại muốn đi đến với điều gì khác?

¹⁴⁵ Thưa anh em, chị em, sao anh chị em không đến với Nguồn nước này tối nay? Mời anh chị em, nếu anh chị em chưa từng ở đó, thì tối nay anh chị em sẽ tiếp nhận Nó trong khi chúng ta cúi đầu chứ?

¹⁴⁶ Những hồ nước bị rạn nứt, rò rỉ, thấm qua, thế gian thấm vào trong đó, sự ô uế từ chuồng ngựa và của những ngày khác. Tại sao không đến với cái Giếng này, nơi mà thứ dơ bẩn đó không thể đọng lại, Nguồn nước tuyệt vời này đây Huyết, tuôn từ mạch của Em-ma-nu-ên? Sao anh chị em không nhận lấy điều đó tối nay? Nguyên Chúa giúp đỡ chúng ta tối nay, trong vùng đất khô hạn, khát khao này. Như đấng tiên tri đã nói, “Ngài là Vầng Đá trong xứ mòn mỏi.” Ngài là Nguồn nước đó. Xin anh chị em đến với Ngài tối nay, trong lòng mình, trong khi chúng ta cầu nguyện?

¹⁴⁷ Lạy Cha trên Trời kính yêu của chúng con, không có Nguồn nước nào khác, như lời của bài thánh ca đang đàn dạo, “Không có nguồn nào khác tôi biết; ngoài Huyết Chúa Jêsus.” Con được sinh ra tại đó, con được lớn lên tại đó; con muốn sống tại đó, và chết tại đó, và sống lại ở đó, trong sự Hiện diện của Ngài. Luôn luôn, Chúa ôi, xin cho con ở trong sự Hiện diện của Ngài, vì con chẳng biết nơi nào khác. Không tín điều, không tình yêu thương; không tình yêu thương nào khác ngoài Đấng Christ, không có tín điều nào khác ngoài Đấng Christ, không sách nào khác ngoài Kinh Thánh, không điều nào khác cả, không có niềm vui nào khác bên ngoài Ngài. Lấy Ngài khỏi con, Ôi Chúa, con không quan tâm con sở hữu thế gian bao nhiêu, nó—nó vẫn sẽ chết, con đang nghĩ lan man với tay con đưa lên đầu con. Lấy Ngài khỏi con, con sẽ chết, Chúa ôi. Nhưng xin Ngài ở trong con, rồi tháng Mười hai cũng dễ chịu như tháng Năm, rồi không có những nơi nóng nực và không có những nơi khô hạn, thậm chí chính cái chết cũng không chiến thắng. Xin cho chúng con có Ngài, Cha ôi. Xin ban cho Ngài, trong

sự dư dật, cho mỗi tín hữu ở đây tối nay, như họ đã chờ đợi trong phòng này.

¹⁴⁸ Nhiều người trong họ phải lái xe đi đường tối nay, khi họ trên đường về nhà, xin cho đây là suy nghĩ của họ, “Mình đang sống trong Nguồn nước đó. Mình đang sống ở đó, uống nước trong lành, giờ này qua giờ khác.”

¹⁴⁹ Và nếu có ai chưa nhận được nguồn nước đó, cho đến lúc này, xin cho họ nhận Ngài giờ này, để họ có thể nhận lấy Nguồn nước đó ngay cho mình. “Ta sẽ ở cùng các ngươi; Ta sẽ ở với các ngươi cho đến tận thế.” Xin nhậm những lời này, Cha ôi.

¹⁵⁰ Và giờ này trong khi chúng con cúi đầu, có người nào đó ở đây, tối nay, hay bao nhiêu người muốn nói rằng, “Lạy Chúa, xin đem con đến Nguồn nước đó ngay bây giờ. Con không hề đến đây chỉ để nghe; con đến đây để tìm thấy Điều gì đó. Con đến đây để tìm thấy Ngài, Chúa ôi. Con cần Ngài tối nay. Xin đến với lòng con ngay bây giờ. Ngài sẽ làm điều đó chứ, Chúa ôi?” Xin Chúa ban phước trên anh chị em. Xin Chúa ban phước lành trên mỗi người.

¹⁵¹ Cha ôi, Ngài đã thấy những bàn tay, đưa lên và chung quanh bức tường, và trong những chỗ khác, ở bên ngoài. Ngài—Ngài đã thấy chúng, Cha ôi. Con—con cầu xin hầu cho Cha cung ứng mọi sự họ cần. Có lẽ họ đang uống nước trong cái hồ nước cũ nào đó, Chúa ôi, họ nửa muốn từ bỏ những cái hồ do con người tự đào nên, nó bị ô nhiễm với tất cả các thứ giáo lý lạ, chối bỏ Lời. Con cầu xin, Chúa ôi, để tối nay họ sẽ tìm đến với Ngài là Nguồn nước ấy, Nguồn Sống đó. Xin nhậm lời, Cha ôi. Con giao phó họ cho Ngài giờ này trong Danh Jêsus.

¹⁵² Và Ngài đã phán bảo con, “Nếu các ngươi nhân Danh Ta xin điều chi, điều đó sẽ được ban cho.” Vậy thì, con sẽ không cầu xin điều này, Chúa ôi, nếu con không nghĩ nó sẽ được thực hiện. Con sẽ—con sẽ chỉ nói theo nghi thức thường ngày. Nhưng con cầu xin cho họ, với lòng chân thành. Con cầu nguyện cho họ, tin rằng Ngài sẽ ban cho những gì Ngài đã hứa.

¹⁵³ Và bây giờ con đem họ ra khỏi hồ nước rạn nứt đó. Con đem họ ra khỏi nơi mà họ đã uống, nơi mà họ không thỏa mãn; đưa

họ đến với Suối nước này. Con làm điều đó trong Danh Chúa Jêsus Christ.

¹⁵⁴ Họ thuộc về Ngài, Chúa ôi. Xin để họ uống nước từ Ngài, Nước hằng sống, Nguồn Nước hằng sống. Con cầu xin, trong Danh Chúa Jêsus. A-men. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

Ồ, huyết ấy màu nhiệm biết bao
Cho tôi sạch trắng như tuyết;
Tôi biết chẳng có nguồn chi khác đâu,
Không gì ngoài Huyết báu Chúa Jêsus.

Điều gì làm tôi tôi trắng bầy?
Không gì ngoài Huyết Chúa Jêsus;
Điều gì làm tôi khỏe lại được chẳng?
Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus.
Ồ,...

Chúa Jêsus ôi, xin chữa lành những người này, Chúa ôi! Xin nhậm lời, Chúa ôi, qua Danh Jêsus. Con cầu nguyện, Chúa ôi, để Ngài...?...Ngài biết rõ mọi sự.

Tôi biết chẳng có nguồn chi khác đâu,
Ồ, không gì ngoài Huyết báu...

¹⁵⁵ Hãy nghĩ về điều đó, tôi biết chẳng có nguồn nào khác! Tôi không biết điều gì khác ngoài Ngài. Tôi không ước ao điều gì khác ngoài Ngài. Không gì ngoài Huyết Chúa Jêsus!Ồ!

Ồ, huyết ấy màu nhiệm biết bao
Cho tôi sạch trắng như tuyết;
Tôi biết chẳng có nguồn chi khác đâu,
Ồ, không gì ngoài Huyết báu Chúa Jêsus.

¹⁵⁶ Trong khi chúng ta hát lại bài hát đó, chúng ta hãy bắt tay nhau. Anh chị em có yêu thương nhau chẳng? Có ai trong chúng ta có điều gì chống lại người khác không? Nếu có, hãy đi làm điều đó cho đúng. Được chứ? Chúng ta đừng rời khỏi nơi đây như thế. Hiểu không? Nếu anh chị em có điều gì chống lại người nào, anh chị em hãy đi giải quyết cho đúng, ngay bây giờ. Ngay bây giờ là cơ hội cho anh chị em đi đến, nói, “Anh ơi, chị ơi, lâu nay tôi đã nói về anh chị, tôi đã nghĩ điều gì đó. Tôi không có ý như vậy đâu.

Xin tha lỗi cho tôi.” Đấy, đó là cách để làm đúng. Chúng ta hãy để Nguồn ấy ở ngay giữa chúng ta, mọi lúc. Hiểu không?

Tôi biết chẳng có nguồn chi khác đâu,
Không gì ngoài Huyết báu Chúa Jêsus.

Ồ, huyết ấy màu nhiệm biết bao
Cho tôi sạch trắng như tuyết;
Ồ, tôi biết chẳng có nguồn chi khác đâu,
Không gì ngoài Huyết báu Chúa Jêsus.

¹⁵⁷ Ô, Ngài diệu kỳ quá phải không? Không có nguồn nào khác! Chúng ta sẽ không làm ô nhiễm chính mình với những thứ khác. Chúng ta hãy phân rẽ, lìa bỏ thế gian lại đằng sau. Chúng ta không cần đến củ kiệu của xứ Ê-díp-tô và những hồ nước rạn nứt nữa. Chúng ta hãy lên đường với Chúa Jêsus, Văng Đá bị đập, a-men, ăn bánh Ma-na ban xuống từ Trên, và uống; ăn Thức ăn của thiên sứ, và uống nước từ Văng Đá. A-men!

Tôi biết chẳng có nguồn chi khác đâu,
Không gì ngoài Huyết báu Chúa Jêsus.

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu.

¹⁵⁸ Cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ ban ơn phước thật dồi dào cho mỗi người trong anh chị em, để ân điển và sự thương xót của Ngài ở cùng chúng ta suốt trong tuần sắp đến. Và nếu có điều gì xảy đến, thì mỗi người trong anh chị em có thể trượt ra ngoài bức màn hiện giờ, cứ nhớ đó chỉ là vài giờ ngủ và yên nghỉ cho đến khi chúng ta gặp nhau. Nên nhớ, rằng, “Những kẻ sống và còn lại sẽ không đi trước những kẻ đã ngủ rồi, vì tiếng Kèn của Đức Chúa Trời vang lên, tiếng Kèn chót đó...” Tiếng kèn thứ sáu vừa vang lên. Và tiếng Kèn cuối cùng đó, giống như Ấn cuối cùng, sẽ là sự Đến của Chúa. “Nó sẽ vang lên, và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ được sống lại trước hết.” Chỉ nghỉ ngơi cho đến lúc đó.

¹⁵⁹ Nếu các bạn có nỗi đau đớn nào, thì nhớ:

Mang Danh Chúa Jêsus với anh,
Như cái khiên che mọi bấy lười;

Và khi những cám dỗ nhóm quanh anh,
Kêu Danh thánh ấy trong lời nguyện cầu. (Ma
quỷ sẽ chạy trốn.)

¹⁶⁰ Cứ nhớ, chúng tôi hi vọng gặp anh chị em ở đây sáng Chúa nhật sắp tới. Hãy đưa đến những người bệnh tật và đau ốm. Tôi sẽ cầu nguyện cho anh chị em. Bây giờ anh chị em hãy cầu nguyện cho tôi. Anh chị em sẽ làm điều đó chứ? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi sẽ cầu nguyện cho anh chị em, để Chúa sẽ ban phước.

...Danh ấy trong lời cầu nguyện.

Danh Quý báu, Danh quý báu, Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh Quý báu, Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,
Sấp mình nơi chân Ngài,
Vua của các vua trên Trời chúng ta sẽ đội mão
miện cho Ngài,
Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.

Danh Quý báu, Danh quý báu, (không êm dịu và
quý báu sao?)
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh Quý báu, Danh quý báu, Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

¹⁶¹ Luôn luôn thật khó mà chia tay với anh chị em. Dầu tôi biết rằng tâm linh anh chị em đang nóng cháy, nhưng có điều gì đó gần như...Chúng ta hãy, hát thêm một câu nữa, anh chị em đồng ý không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chị sẽ đàn bài đó chứ? *Phước Thay Là Sợi Dây Ràng Buộc*, mời chị. Bao nhiêu người biết bài hát cổ này? Chúng ta thường hát nó, những năm trước.

¹⁶² Và tôi nghĩ, tối nay, “hai bàn tay, từ trong hàng trăm bàn tay, còn lại,” khi chúng ta thường hát bài ấy ở đền tạm, và nắm tay với nhau. *Phước Thay Là Sợi Dây Ràng Buộc*. Tôi đã chôn nhiều người trong số họ, ngay ở trong nghĩa trang tại đây. Họ đang chờ

đợi. Tôi sẽ gặp lại họ. Thỉnh thoảng, tôi thấy họ, trong khái tượng, khi tôi nhìn bên kia bức màn thời gian. Họ ở đó.

Chúng ta hãy cúi đầu giờ này khi hát.

Phước thay là sợi dây ràng buộc
Kết tẩm lòng của chúng ta trong tình yêu Đấng
Christ;
Sự thông công...
Thì giống với tình yêu ở Trên.
Khi chúng ta...

Nào hãy vươn tay ra và nắm tay người nào đó.

...phân rẽ nhau,

Bây giờ anh chị em cúi đầu.

Nó làm chúng ta đau đớn trong tâm;
Nhưng chúng ta vẫn được kết hiệp trong lòng,
Và hi vọng gặp lại.

¹⁶³ Xin chúng ta cúi đầu. Tôi xin giao lại buổi nhóm lại cho mục sư giờ này, và kết thúc buổi nhóm trong...

NHỮNG HỒ NƯỚC RẠN NỨT VIE64-0726E

(Broken Cisterns)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrior Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 26 tháng Bảy, năm 1964, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org